

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 29. april 2016

-FINANSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	6
Vedlegg XXII Selskapsrett	6
32015R2113 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2113 av 23. november 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standards 16 og 41.....	6
Vedlegg XXI Statistikk.....	6
32016R0114 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2016/0114 av 28. januar 2016 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekt og levekår (EU-SILC) når det gjelder 2017-listen over sekundære målvariabler om helse og barns helse	6
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	8
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	8
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	8
Kapittel XII Næringsmidler.....	8
32015R1137 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1137 som endrer forordning (EC) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdien for okratoksin A i capsicum.....	8
32015R1760 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1760 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 når det gjelder fjerning av aromastoffet p-menta-1,8-dien-7-al fra unionslisten	9
32016R0239 Forordning (EU) 2016/239 19. februar 2016 som endrer forordning (EC) 1881/2006 når det gjelder grenseverdier for tropene alkaloider i visse kornbaserte næringsmidler for spebarn og små barn... ..	9
Kapittel XIII Legemidler.....	10
32015R2062 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/2062 av 17. november 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "sisapronil"	10
Kapittel XX Tobakk.....	11
32015D1735 Kommisjonsvedtak 2015/1735 om den presise plasseringen av helseadvarselen og informasjonsmeldingen på rulletobakk.....	11
32015D1842 Kommisjonsvedtak 2015/1842/EU om tekniske spesifikasjoner for plassering, utforming og størrelse av helseadvarsler med bilde på røyketobakk	11
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	13
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	13
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	13
Kapittel XV Farlige stoffer.....	13
32016R0009 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/9 av 5. januar 2016 om felles innsending av data og datadeling i overensstemmelse med Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH).....	13
32016R0026 Kommisjonsforordning (EU) 2016/26 av 13. januar 2016 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår nonylfenoletoksylater.....	13
32016D0107 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/107 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne cybutryn som et eksisterende aktivt stoff for bruk i biocidprodukter i produkttype 21.....	14
32016D0108 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/108 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne 2-Butanon, peroksid som et eksisterende aktivt stoff for bruk i biocidprodukter i produkttypene 1 og 2.....	15
32016D0109 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/109 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne PHMB (1600; 1.8) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 6 og 9.....	15
32016D0110 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/110 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne triklosan som et eksisterende aktivt stoff for bruk i biocidprodukter i produkttype 1	16

32016D0135 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/135 av 29. januar 2016 om forlengelse av godkjenning av flokumafen, brodifakum og warfarin til bruk i biocidprodukter i produkttype 14	16
32016R0105 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/105 av 27. januar 2016 om godkjenning av bifenyyl-2-ol som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 2, 4, 6 og 13	17
32016R0124 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/124 av 29. januar 2016 om godkjenning av PHMB (1600; 1.8) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 4.....	18
32016R0125 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/125 av 29. januar 2016 om godkjenning av PHMB (1600; 1.8) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 3 og 11	19
32016R0131 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/131 av 1. februar 2016 om godkjenning av C(M)IT/MIT (3:1) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 4, 6, 11, 12 og 13.....	21
32016R0217 Kommisjonsforordning (EU) 2016/217 av 16. februar 2016 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår kadmium i malingen	23
Vedlegg XIII Transport	23
Kapittel V Sjøtransport	23
32015L2087 Kommisjonsdirektiv (EU) nr. 2015/2087 av 18. november 2015 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/59/EF om mottaksanlegg i havner for avfall og rester fra skip	23
Vedlegg XX Miljø	24
Kapittel V Avfall.....	24
32015R2002 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2002 som endrer vedlegg IC og V til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1013/2006 om forsendelser av avfall.....	24
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	25
Vedlegg XX Miljø	25
Kapittel I Allment.....	25
32015D2119 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/2119 som etablerer konklusjoner for beste tilgjengelige teknikker (BAT-konklusjoner) i henhold til Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU om industriutslipp (IED) for produksjon av trebaserte plater	25
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	27
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	27
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	27
Kapittel I Veterinære forhold.....	27
32013D0518 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2013/518/EU av 21. oktober 2013 som endrer del 1 i vedlegg E til Rådsdirektiv 92/65/EF om modellen for helsesertifikat for dyr fra driftsenheter	27
32013L0031 Europaparlamentets og Rådets direktiv 2013/31/EU av 12. juni 2013 om endring av Rådets direktiv 92/65/EØF om dyrehelsemessige betingelser for samhandel innen Unionen og innførsel til Unionen av hunder, katter og ildere	28
32013R0576 Parlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013 av 12. juni 2013 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og oppheving av forordning (EF) nr. 998/2003	28
32013R0577 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 577/2013 av 28. juni 2013 om modellen for identifikasjonsdokumenter ved ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildere, opprettelsen av lister over territorier og tredjeland og modellen for deklarasjon av at visse vilkår i forordning (EU)	32
32014R0031 Kommisjonsforordning (EU) nr. 31/2014 av 14. januar 2014 som opphever vedtakene 2004/301/EF og 2004/539/EF og forordning (EU) nr. 388/2010	33
Kapittel II Forvarer.....	34
32015R2304 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2304 av 10. desember 2015 om godkjenningen av preparatet av endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,3(4)-beta-glukanase produsert ved hjelp av Talaromyces versatilis sp. nov. IMI CC 378536 og Talaromyces versatilis sp. nov. DSM 26702 som et føttilsetningsstoff til slaktekalkun og kalkun som avlsdyr (inneholder av godkjenningen Adisseo France S.A.S.).....	34
32015R2305 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2305 av 10. desember 2015 om godkjenningen av preparatet av endo-1,4-beta-glukanase (EC 3.2.1.4) produsert ved hjelp av Trichoderma citrinoviride Bisset (IM SD142) som et føttilsetningsstoff til slaktekylling, mindre fjørfearter til slakt og	

avvent smågris, og som endrer forordningene (EF) nr. 2148/2004 og (EF) nr. 1520/2007 (inneholder av godkjenningen Huvepharma NV)	34
32015R2306 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2306 av 10. desember 2015 om godkjenningen av L-cystein hydroklorid-monohydrat som et førtilsetningsstoff til katt og hund	35
32015R2382 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2382 av 17. desember 2015 om godkjenningen av preparatet alfa-galaktosidase (EC 3.2.1.22) produsert ved hjelp av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) og endo-1,4-beta-glukanase produsert ved hjelp av <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) som et førtilsetningsstoff til verpehøner og mindre fjørfearter som verpere (inneholder av godkjenningen Kerry Ingredients and Flavours).....	36
32016R0104 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/104 av 27. januar 2016 om godkjenningen av et preparat av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885 som et førtilsetningsstoff til mindre drøvtyggerarter til slakt og melkeproduksjon (inneholder av godkjenningen Prosol SpA)	37
32016L0011 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv (EU) 2016/11 av 5. januar 2016 som endrer vedlegg II i rådsdirektiv 2002/57/EF om handel med såvare av olje- og fibervekster	37
Kapittel XV Farlige stoffer.....	38
32015R1885 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1885 av 20. oktober 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 vedrørende forlengelse av godkjenningsperiodene for de aktive stoffene 2,4-D, Acibenzolar-s-methyl, Amitrole, Bentazone, Cyhalofop butyl, Diquat, Esfenvalerate, Famoxadone, Flumioxazine, DPX KE 459 (flupyrulfuron-methyl), Glyphosate, Iprovalicarb, Isoproturon, Lambda Cyhalothrin, Metalaxyl-M, Metsulfuron methyl, Picolinafen, Prosulfuron, Pymetrozine, Pyraflufen-ethyl, Thiabendazole, Thifensulfuron-methyl og Triasulfuron.....	38
32015R2033 Kommisjonens gjennomføringsforordning om fornyet av godkjenningen av det aktive stoffet 2,4-D i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	39
32015R2047 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2047 av 16. november 2015 om fornyet av godkjenningen av det aktive stoffet esfenvalerate som substitusjonskandidat i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	40
32015R2084 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2084 av 18. november 2015 om godkjenning av det aktive stoffet flupyradifuron, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	41
32015R2105 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2105 av 20. november 2015 om godkjenning av det aktive stoffet flumetralin som erstatningskandidat, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	41
32015R2198 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2198 av 27. november 2015 om godkjenning av det aktive stoffet rescalure, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	42
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	43
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	43
Kapittel I Veterinære forhold	43
32015D2278 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/2278 av 4. desember 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2004/558/EF som angår fristatus for infektøs bovin rhinotracheitis for delstatene Bremen, Hessen og Niedersachsen i Tyskland	43
Kapittel III Plantesanitære forhold	44
32015L1168 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2015/1168/EU 15. juli 2015 som endrer direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføring av artikkel 7 i rådsdirektivene 2002/53/EF og 2002/55/EF, når det gjelder sortskjennetegn og minstekrav ved sortsprøving av jordbruksvekster og grønnsaker	44
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	45
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	45
Vedlegg XVI Offentlige innkjøp.....	45
32014L0023 EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2014/23/EU av 26. februar 2014 om tildeling av konsesjonskontrakter	45

32014L0024 EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlige innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF.....	46
32014L0025 Europaparlaments- og rådsdirektiv om offentlige kontrakter av enheter som opererer innenfor tjenestesektorene vann, energi, transport og post	47
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	48
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	48
Kapittel II Forvarer.....	48
Vedlegg XVI Offentlige innkjøp.....	48
32015R1986 EU-kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1986 av 11. november 2015 som etablerer standardiserte kunngjørings skjemaer for offentlige anskaffelser og opphever gjennomføringsforordning 842/2011.....	48
32015R2170 Kommisjonens delegerte forordning om endring av Europaparlaments og rådsdirektiv 2014/24/EU vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter	49
32015R2171 Kommisjonens delegerte forordning om endring av Europaparlaments og rådsdirektiv 2014/25/EU vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter	49
32015R2172 Kommisjonens delegerte forordning om endring av Europaparlaments og rådsdirektiv 2014/23/EU vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter	50
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	50
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	50
Kapittel I Veterinære forhold	50
32015D1554 Diagnostisk manual til direktiv 2006/88/EC - krav til overvåking og diagnostikk	51
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	52
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	52
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	52
Kapittel II Forvarer.....	52
32015R2307 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2307 av 10. desember 2015 om godkjenningen av menadion natrium-bisulfitt og menadion nikotinamid-bisulfitt som førtilsetningsstoff til alle dyrearter	52
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/ HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	53
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	53
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	53
Kapittel XII Næringsmidler.....	53
32014R1146 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1146/2014 av 23. oktober 2014 om endring av vedlegg II, III, IV og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av antrakinson, benfluralin, bentazon, bromoksynil, klortalonil, famoksadon, imazamoks, metylbromid, propanil og svovelsyre i eller på visse produkter	53
32015R1608 Kommisjonsforordningen (EU) 2015/1608 av 24. september 2015 vedrørende endring av vedlegg IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for kaprinsyre, parafinolje (CAS 64742-46-7), parafinolje (CAS 72623-86-0), parafinolje (CAS 8042-47-5), parafinolje (CAS 97862-82-3), svovelkalk og urea i eller på visse produkter.....	58
32015R1910 Kommisjonsforordningen (EU) 2015/1910 av 21. oktober 2015 om endring av vedlegg III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for guazatin i eller på visse produkter	59
32015R2075 Kommisjonsforordningen (EU) 2015/2075 av 18. november vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for abamektin, desmedifam, diklorprop-P, haloksyfop-P, oryzalin og fenmedifam i eller på visse produkter ..	60
32016R0238 Kommisjonsforordning (EU) 2016/238 av 19. februar 2016 om endring av forordning (EU) nr. 579/2014 som gir unntak fra visse bestemmelser i vedlegg II til europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om transport av flytende oljer og fett til sjøs	61
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	62

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	62
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	62
<i>Kapittel IV Husholdningsapparater</i>	62
32015R1188 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1188 av 28. april 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av produkter til lokal romoppvarming.	62
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	64
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	64
<i>Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester</i>	64
32015R2120 Europaparlaments- og rådsforordning om tiltak vedrørende åpen internetttilgang og endring av Direktiv 2002/22/EF om universelle tjenester og brukerrettigheter knyttet til elektronisk kommunikasjonsnettverk og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilnett i Unionen	64
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	66
<i>Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester</i>	66
32015R2352 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2352 av 16. desember 2015 om fastsettelse av det vektete gjennomsnittet for maksimale mobiltermineringspriser i EU	66
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	67
<i>Kapittel I Kjøretøyer</i>	67
32014R0134 Kommisjonsdelegert forordning (EU) nr. 134/2014 av 16. desember 2013 som utfyller europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013 med hensyn til krav til miljø og fremdriftsyteevne og som endrer vedlegg V	67
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	69
<i>Kapittel XVIII Informasjonsteknologi, telekommunikasjon og databehandling</i>	69
32014L0053 Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av radioutstyr og oppheving av direktiv 1999/5/EF	69
<i>Vedlegg XIII Transport</i>	70
<i>Kapittel II Veitransport</i>	70
32016R0130 Kommisjonsforordning (EU) 2016/130 som for tilpasning til den tekniske utvikling, endrer rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 om bruk av fartsskriver innen veitransport	70
<i>Kapittel VI Sivil luftfart</i>	71
32015R2322 Gjennomføringsforordning (EU) 2015/2322 av 10. desember 2015 som endrer forordning (EC) nr 474/2006 som etablerer fellesskapets liste over flyselskap som er underlagt driftsforbud innenfor fellesskapet	71
32015R2338 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2338 av 11. desember 2015 som endrer forordning (EU) 965/2012 med krav til flygeregistrator, undervannslokaliseringsenheter og systemer for sporing av luftfartøy	72

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32015R2113 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2113 av 23. november 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standards 16 og 41

Sammendrag av innhold

EØS notatet gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS forordningen") skal EØS utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandartene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 2113/2015 vedtar endringer i IAS 16 "Eiendom, anlegg og utstyr" og IAS 41 "Landbruk". Planter som utelukkende anvendes til produksjon i flere perioder skal regnskapsmessig behandles på samme måte som etter IAS 16 "Eiendom, anlegg og utstyr". Forordningen vil ventelig tas inn i EØS-avtalen om kort tid, og vil deretter gjennomføres i norsk rett.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen må fastsettes som forskrift, jf. regnskapsloven § 3-9 annet ledd.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Finansdepartementet og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXI Statistikk

32016R0114 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2016/0114 av 28. januar 2016 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekt og levekår (EU-SILC) når det gjelder 2017-listen over sekundære målvariabler om helse og barns helse

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1177/2003 danner det generelle rammeverket for fellesskapsstatistikker over inntekt og levekår (EU-SILC). Statistikken omfatter sammenlignbare og aktuelle tverrsnitts- og paneldata for blant annet inntekt og omfang av fattigdom, boforhold og sosial ekskludering både på nasjonalt plan og EU-plan. Forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI statistikk og gjennomført i norsk rett som forskrift til statistikkloven.

Det følger av rammeforordningen at det hvert år skal vedtas liste over de sekundære målområder og -variabler, som for inneværende år skal inngå i EU-SILC-tverrsnittskomponenten. Dette kommer i tillegg til de faste variablene som dekkes i undersøkelsen. For 2017 dekker de sekundære målvariablene områdene helse og barns helse. Kravene til statistikkens enheter, innsamlingsmetodikk, referanseperiode og datarapportering fremkommer i vedlegg til forordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven

Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske og administrative kostnadene forbundet med etterlevelse av forordningen er begrenset og vil bli dekket innenfor SSBs ordinære budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32015R1137 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1137 som endrer forordning (EC) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdien for okratoksin A i capsicum

Sammendrag av innhold

I vedlegget pkt. 2.2.11 til kommisjonsforordning (EC) nr. 1881/2006 er det gitt bestemmelser om grenseverdier for muggsoppgiftten okratoksin A i ulike næringsmidler, herunder i capsicum spp (chilipepper, chilipulver, kajennepepper, paprika, paprikakrydder ol). Okratoksiner er mykotoksiner produsert av muggsoppen *Aspergillus ochraceus* og andre arter innen *Aspergillus* og *Penicillium*-slektene. Okratoksin A er den viktigste formen, og den kan gi nyreskader hos mennesker og mistenkes for å være kreftfremkallende.

Grenseverdien for okratoksin A i capsicum spp, slik den fremgikk av forordning (EC) nr. 1881/2006, var inntil 31.12.2014 på 30 µg/kg, men fra 1.1.2015 gjaldt opprinnelig en grenseverdien på 15 µg/kg. Bakgrunnen for denne trinnvise reguleringen av grenseverdien var bransjens behov for tid til å innføre god produksjonspraksis før det kunne bli mulig å overholde en grenseverdi på 15 µg/kg. Før den lavere grenseverdien trådte i kraft henvendte ESA (European spice association) seg til Kommisjonen og argumenterer for at det ikke er grunnlag for å senke grenseverdien for okratoksin i paprika fra 30 til 15 µg/kg pr. 1.1.2015 som forutsatt. Det ble vist til at selv med god produksjonspraksis er det ikke mulig å overholde en grenseverdi på 15 µg/kg for produsentene i viktige eksportland til EU, bl.a. pga klimatiske forhold. Europa er avhengig av import mht capsicum, og man frykter at den lave grenseverdien i EU vil vanskeliggjøre importen, noe som igjen får negative følger for videreforedlingsindustrien i Europa (særlig i Spania hvor 50 % av produksjonen i EU skjer). I EU har det derfor vært diskutert ulike kompromiss for å imøtekomme industriens behov, og Kommisjonen landet på forslaget om en grenseverdien for okratoksin A i capsicum på 20 µg/kg. En slik endring vil ikke innebære økt risiko for folkehelsen. Den nye grenseverdien gjelder fra 1.1.2015. Produkter som er produsert i henhold til gjeldende grenseverdi pr. 31.12.2014, dvs en grenseverdi på 30 µg/kg, og som ble satt i handel før 1.1.2015, kan fortsatt omsettes inntil holdbarhetsdatoen/best før datoen for produktet.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EC) nr. 1881/2006 er gjennomført i forskrift 3. juli 2015 nr. 870 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. En endringsforordning som endrer grenseverdien for okratoksin A i capsicum fra 15 til 20 µg/kg vil måtte implementeres i form av en endringsforskrift på vanlig måte.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten er vurdert å ikke ville innebære økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknad

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1760 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1760 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 når det gjelder fjerning av aromastoffet p-menta-1,8-dien-7-al fra unionslisten

Sammendrag av innhold

Denne type rettsakt går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 når det gjelder fjerning av aromastoffet p-menta-1,8-dien-7-al fra unionslisten.

Del A i unionslisten inneholder et visst antall aromastoffer som det europeiske mattrygghetsorganet EFSA ennå ikke har avsluttet sin risikovurdering av, eller som EFSA har bedt om at det fremlegges ytterligere vitenskapelige data for å kunne avslutte vurderingen av.

Når det gjelder aromastoffet p-menta-1,8-dien-7-al (FL nr. 105.117), konkluderte EFSA den 24. juni 2015 at stoffet er genotoksisk, dvs stoffet kan påvirke arveanlegg. Kommisjonen mener derfor at det er en helseisiko med inntak aromastoffet p-menta-1,8-dien-7-al. Regelverket sier at et aromastoff hvor tilgjengelig vitenskapelig dokumentasjon viser at stoffet utgjør en risiko for forbrukernes helse, ikke skal stå oppført på EUs unionsliste, jf. 1334/2008 art 4a. I dette tilfellet må derfor p-menta-1,8-dien-7-al (FL nr. 105.117) fjernes fra unionslista.

Overgangsordninger: Matvarer som inneholder aromastoffet p-menta-1,8-dien-7-al og som er lovlig produsert før endringen i unionslisten trer i kraft, kan markedsføres inntil datoen for minste holdbarhet eller siste bruksdato utløper, jf. artikkel 3.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring av forskrift av 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften)

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten antas per i dag ikke å få uforutsette økonomiske konsekvenser for næringen. Det forventes ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0239 Forordning (EU) 2016/239 19. februar 2016 som endrer forordning (EC) 1881/2006 når det gjelder grenseverdier for tropane alkaloider i visse kornbaserte næringsmidler for spebarn og små barn

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen har besluttet å endre forordning (EC) 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i mat ved at det innføres en grenseverdi for tropane alkaloider (TA) i bearbejdede, kornbaserte næringsmidler for spebarn og små barn som inneholder hirse, sorghum/durra eller bokhvete.

Tropane alkaloider (TA) er naturlig plantegift som finnes i flere plantefamilier, herunder korsblomstfamilien, kokafamilien og søtvierfamilien. Viktige nyttevekster som poteter, tomater, aubergine og paprika hører hjemme i sistnevnte. Vi finner også TA i piggeple, en plante som er vanlig forekommende i tempererte og tropiske regioner, og frø fra denne planten kan finnes igjen som urenheter i partier med bl.a. sorghum/durra, hirse og bokhvete. Da disse frøene ikke er så lette å fjerne ved sortering og rensing, kan særlig produkter som inneholder sorghum/durra, bokhvete og hirse være forurenset med TA.

I henhold til EFSA's rapport om tropane alkaloider (2013) utgjør TA generelt liten folkehelseisiko. TA kan imidlertid være et problem for spebarn/småbarn da enkeltprøver har vist at denne gruppen kan bli eksponert for TA i mengder som overstiger akutt referansedose ved inntak av kornprodukter som er eller skal blandes ut med melk eller andre væsker. Dette gjelder da først og fremst produkter som inneholder bokhvete, hirse eller sorghum/durra.

Det er identifisert over 200 ulike TAer, men data for forekomst og giftighet er kun kjent for to, nemlig (-)-hyoscyamine og (-)-skopolamin. Atropine er den racemiske blandingen av (-)-hyoscyamin og (+)-hyoscyamin hvorav kun (-)-hyoscyamin innehar en antikolin effekt, dvs kan påvirke nervesystemet. Ved analyse er det imidlertid ikke alltid mulig å skille mellom (-)-hyoscyamin og (+)-hyoscyamin og siden syntesen av TA i planter leder til (-)-hyoscyamin og (-)-scopolamin og ikke (+)-hyoscyamine, vil analyseresultater for atropin i vegetabiliske næringsmidler reflektere forekomst av (-)-hyoscyamin. Kommisjonens forslag er derfor at det settes en grenseverdi på 1 mikrogram per kg for hvert av stoffene atropin og skopolamin. Prøvetaking for kontroll av overholdelse av grenseverdiene skal gjennomføres i henhold forordning (EC) 401/2006, vedlegg I, avsnitt J.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EC) 1881/2006 gjelder som norsk forskrift jf. forskrift 3. juli 2015 nr. 870 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Endringsforordningen til (EC) 1881/2006 vil bli gjennomført i den norske forskriften ved at den legges til listen over forordninger som endrer forordningen (EC) 1881/2006 i EØS-henvisningsfeltet og i § 3.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De nye grenseverdier for tropane alkaloider er relatert til EFSA's vitenskapelige risikovurdering, og er utarbeidet i samråd med ekspertgruppen for landbrukskontaminanter hvor Mattilsynet deltar. Forslaget er ment å bidra til økt helsemessig trygghet for forbrukerne (de minste barna). Oppfølging av grenseverdien fra produsenter og forvaltningens side forventes ikke å medføre vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser utover generelle forpliktelser mht farevurderinger, overvåking og analyser basert på risiko for overskridelse.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XIII Legemidler

32015R2062 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/2062 av 17. november 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "sisapronil"

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/2062 omhandler sisapronil, som er et antiparasittmiddel som brukes mot ekto-parasitter. Stoffet har til nå ikke vært oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. European Medicines Agency (EMA) har behandlet søknad om fastsettelse av grenseverdi (MRL) for rester av sisapronil i storfe. Basert på vurdering fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har EMA anbefalt etablering av MRL for sisapronil for storfe i muskel, fett, lever, og nyre, forutsatt at dette stoffet ikke skal brukes til dyr som produserer melk til human konsum. Det vises til artikkel 5 i forordning (EC) nr. 470/2009, MRL for sisapronil kan ekstrapoleres fra storfe til geit. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette. MRL for sisapronil er dermed inkludert i listen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010

med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/2065 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at sisapronil blir tillatt å bruke til storfe og geit.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XX Tobakk

32015D1735 Kommisjonsvedtak 2015/1735 om den presise plasseringen av helseadvarselen og informasjonsmeldingen på rulletobakk

Sammendrag av innhold

I det nye tobakksdirektivet (direktiv 2014/40/EU) er det fastsatt nye regler om helseadvarsel og informasjonsmelding. Alle tobakbspakninger skal fortsatt ha en generell helseadvarsel, jf. direktivets artikkel 9 nr. 1.

Pakninger med sigaretter, rulletobakk og vannpipetobakk skal i tillegg ha en informativ meddelelse, jf. direktivets artikkel 9 nr. 2. Advarslene skal dekke 50 % av den overflaten de skal påføres på sigaretter, rulletobakk og vannpipetobakk, jf. artikkel 9 nr. 3.

Vedtaket 2015/1735 fastsetter nøyaktig hvor disse advarslene skal plasseres på rulletobakk i pung. En pung er en enkeltforpakning for rulletobakk, enten i form av en rektangulær lomme med en klaff som dekker åpningen, eller i form av en stående pung.

Merknader

Rettslige konsekvenser

I Norge fremgår regelverket for tobakkskontroll av tobakkskadeloven av 9. mars 1974 nr. 14 med forskrifter, og vedtaket vil kreve endringer i forskrift om innhold og merking av tobakksvarer. Vedtaket innebærer at det vil måtte gjennomføres offentlig høring.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Implementeringen av vedtaket vil medføre økonomiske konsekvenser for produsentene av tobakk, ingen andre. Vedtaket inneholder overgangsbestemmelser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i EØS-spesialutvalget for helse, der blant andre Helse- og omsorgsdepartementet er representert. Vedtaket anses EØS-relevant og akseptabelt.

32015D1842 Kommisjonsvedtak 2015/1842/EU om tekniske spesifikasjoner for plassering, utforming og størrelse av helseadvarsler med bilde på røyketobakk

Sammendrag av innhold

I det nye tobakksdirektivet (direktiv 2014/40/EU) er det fastsatt nye regler om helseadvarsler med bilder for røyketobakk. Direktivets artikkel 10 nr. 4 gir EU-kommisjonen hjemmel til å fastsette tekniske spesifikasjoner for advarslenes utforming og størrelse.

Alle pakninger for røyketobakk skal ha kombinerte helseadvarsler (kombinasjon av bilde og tekst). Disse skal blant annet:

- Inneholde en tekstadvarsel fra direktivets vedlegg 1 og et tilhørende fargebilde fra vedlegg 2.
- Inneholde opplysninger om hjelp til røykeslutt, som telefonnummer, nettside osv.

- Dekke 65 % av for- og baksiden, noe som er en økning fra dagens 30 % og 40 % på henholdsvis for- og baksiden.

Vedtaket gir detaljene for helseadvarsler med bilde tilpasset de ulike pakningstypene, herunder plassering, størrelse, format, farge og skriftstørrelse for å sikre at hvert enkelt element er fullt synlig

Merknader

Rettslige konsekvenser

Vedtaket medfører behov for endringer i forskrift om innhold og merking av tobakksvarer. Det anses nødvendig å sende denne saken på høring i Norge.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Vedtaket medfører økonomiske konsekvenser for produsentene av tobakk, ingen andre. Vedtaket inneholder overgangsbestemmelser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er behandlet i EØS-spesialutvalget for helse, der blant andre Helse- og omsorgsdepartementet er representert. Vedtaket anses EØS-relevant og akseptabelt.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32016R0009 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/9 av 5. januar 2016 om felles innsending av data og datadeling i overensstemmelse med Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1907/2006 om REACH inneholder bestemmelser om deling av data for å unngå unødvendig bruk av dyreforsøk. Ordningen i REACH om datadeling og felles innsending er ikke utnyttet fullt ut, og gjennomføring fungerer ikke som forventet, noe som fremgår av myndighetenes erfaring i forbindelse med fristene for registrering av innfasningsstoffer i henholdsvis 2010 og 2013. For at ordningen med datadeling skal kunne fungere effektivt, må god administrativ praksis fremmes. Det må videre sikres at avtaler om datadeling fungerer etter hensikten. For å sikre effektiv gjennomføring fastsetter forordning (EU) 2016/9 regler for datadeling.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring av REACH-forskriften.

Administrative/økonomiske konsekvenser:

Gjennomføring av forordningen er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket. Utkast til norsk gjennomføringsforskrift var på høring 24. november 2015 til 4. januar 2016.

32016R0026 Kommissjonsforordning (EU) 2016/26 av 13. januar 2016 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår nonylfenoletoksylder

Sammendrag av innhold

Ved Kommissjonsforordning (EU) 2016/26 endres vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH). Vedlegg XVII i REACH omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter. Ved forordning (EU) 2016/26 innføres nye begrensninger for stoffgruppen nonylfenoletoksylder gjennom ny post 46a i vedlegg XVII i REACH. Den nye reguleringen begrenser bruk av nonylfenoletoksylder i tekstiler som kan forventes å bli vasket i vann; nonylfenoletoksylder skal ikke bringes i omsetning i denne typen tekstilprodukter dersom produktet, eller deler av produktet, inneholder 0,01 vektprosent nonylfenoletoksylder eller mer.

Nonylfenoletoksyler er allerede regulert i ulike kjemikalier i post 46 i vedlegg XVII, inkludert kjemikalier til behandling av tekstiler.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) – er hjemlet i artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unions virkemåte (TFEU) (som har erstattet artikkel 95 i traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap). Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen, og gjennomført i norsk rett ved forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften) i 2008. Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endringer i REACH-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser utover arbeidet med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket. Det kom ikke særskilte kommentarer til forslaget knyttet til høringen.

32016D0107 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/107 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne cybutryn som et eksisterende aktivt stoff for bruk i biocidprodukter i produkttype 21

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. Cybutryn omfattes av denne listen. Ved gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/107 besluttet det å ikke godkjenne cybutryn til bruk i produkttype 21. Produkttype 21 omfatter grohemmende midler. Bruk av cybutryn i produkttype 21 ble vurdert til å kunne medføre uakseptabel risiko for miljøet og godkjennes derfor ikke.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 – er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurderet til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32016D0108 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/108 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne 2-Butanon, peroksid som et eksisterende aktivt stoff for bruk i biocidprodukter i produkttypene 1 og 2

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter. 2-Butanon, peroksid omfattes av denne listen. Ved gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/108 besluttet det å ikke godkjenne 2-Butanon, peroksid til bruk i produkttypene 1 og 2. Produkttype 1 omfatter biocidprodukter til hygiene for mennesker. Produkttype 2 omfatter desinfeksjonsmidler og algemidler som ikke er ment for bruk direkte på mennesker eller dyr. Det europeiske kjemikaliebyrået (ECHA) har informert Kommisjonen om at samtlige deltakere i vurderingsprogrammet for 2-Butanon, peroksid til bruk i produkttypene 1 og 2 har avsluttet sin deltakelse. På denne bakgrunn godkjennes derfor ikke 2-Butanon, peroksid til bruk i produkttypene 1 og 2.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurder til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32016D0109 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/109 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne PHMB (1600; 1.8) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 6 og 9

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. PHMB omfattes av denne listen.

Ved gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/109 besluttet det å ikke godkjenne PHMB (1600; 1.8) til bruk i produkttypene 1, 6 og 9. Produkttype 1 omfatter biocidprodukter til hygiene for mennesker. Produkttype 6 omfatter konserveringsmidler for produkter under lagring. Produkttype 9 omfatter konserveringsmidler for fibrer, lær, gummi og polymeriserte materialer. Bruk av PHMB i disse tre produkttypene er vurdert i forhold til risiko for helse og miljø, og ble vurdert til å kunne medføre uakseptabel risiko.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 - er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er

gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32016D0110 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/110 av 27. januar 2016 om å ikke godkjenne triklosan som et eksisterende aktivt stoff for bruk i biocidprodukter i produkttype 1

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. Triklosan omfattes av denne listen.

Ved gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/110 besluttet det å ikke godkjenne triklosan til bruk i produkttype 1. Produkttype 1 omfatter biocidprodukter til hygiene for mennesker. Bruk av triklosan i produkttype 1 ble vurdert til å kunne medføre uakseptabel risiko for miljøet og godkjennes derfor ikke.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurderet til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32016D0135 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/135 av 29. januar 2016 om forlengelse av godkjenning av flokumafen, brodifakum og warfarin til bruk i biocidprodukter i produkttype 14

Sammendrag av innhold

De tre aktive stoffene flokumafen, brodifakum og warfarin er tidligere godkjent til bruk i biocidprodukter i produkttype 14. Produkttype 14 omfatter produkter som benyttes til å bekjempe mus, rotter eller andre gnagere. Godkjenningene utløper hhv 30. september 2016 for flokumafen og 31. januar 2017 for brodifakum og warfarin. I samsvar med bestemmelser i forordning (EU) nr. 528/2012 (biocidforordningen) er det søkt om fornyelse av godkjenning av disse aktive stoffene.

På grunn av identifisert risiko ved bruk av stoffene forutsetter fornyelse av godkjenningene at det vurderes om det finnes alternativer, og hvis ikke, at bruken er viktig. Kommisjonen har startet en vurdering for å avklare hvilke risikobegrensende tiltak som kan iverksettes for denne typen aktive stoffer. Vurderingen er ikke avsluttet. De som søker om fornyelse av godkjenning av disse aktive stoffene bør gis mulighet til å vise til resultatene av denne vurderingen i sine søknader. De gjeldende

godkjenningene av disse aktive stoffene bør derfor kunne være gyldige i den tid søknaden er under behandling. Gjennom Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/135 forlenges godkjenningene av de aktuelle stoffene til bruk i biocidprodukter i produkttype 14 til 30. juni 2018.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeidet med å gjennomføre tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurderet til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32016R0105 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/105 av 27. januar 2016 om godkjenning av bifenyl-2-ol som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 2, 4, 6 og 13

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter. Bifenyl-2-ol omfattes av denne listen. Forordning (EU) 2016/105 godkjenner bifenyl-2-ol som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 2, 4, 6 og 13.

Produkttype 1 omfatter biocidprodukter til hygiene for mennesker. Produkttype 2 omfatter desinfeksjonsmidler og algemidler som ikke er ment for bruk direkte på mennesker eller dyr. Produkttype 4 omfatter bruk på overflater som kommer i kontakt med næringsmidler og fôrvarer. Produkttype 6 omfatter konserveringsmidler for produkter under lagring. Produkttype 13 omfatter konserveringsmidler for væsker som brukes som arbeids- eller skjærevæske. Ved produktvurdering skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 2 er underlagt følgende betingelser; For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 4 er underlagt følgende betingelser;

1. For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
2. Med henvisning til identifisert risiko for overflatevann, sedimenter og jordsmonn skal produkter generelt ikke godkjennes til bruk for desinfisering i storskala, med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
3. For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om behov for fastsettelse av nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

4. Produkter skal ikke inkorporeres i materialer eller artikler som vil komme i kontakt med mat (ref forordning (EF) nr. 1935/2004) med mindre Kommisjonen har vedtatt spesifikke migrasjonsgrenser eller det er fastsatt at slike grenser ikke er nødvendige.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 6 er underlagt følgende betingelser;

1. For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
2. Med henvisning til identifisert risiko for vannmiljøet skal produkter generelt ikke godkjennes for preservering av vaske- og rensesvasker og andre vaskemidler til profesjonelt bruk, med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 13 er underlagt følgende betingelser;

For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32016R0124 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/124 av 29. januar 2016 om godkjenning av PHMB (1600; 1.8) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 4

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over eksisterende aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. PHMB omfattes av denne listen.

Forordning (EU) 2016/124 godkjenner PHMB som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 4. Produkttype 4 omfatter overflater som kommer i kontakt med næringsmidler og fôrvarer.

PHMB er å betrakte som kandidat for substitusjon iht artikkel 10 punkt 1(d) i biocidforordningen. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av produkter omfattet av *produkttype 4* gis med følgende betingelser:

1. For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Der eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

2. I lys av identifisert risiko for menneskers helse, vann og jord, skal produkter ikke godkjennes for bruk som desinfeksjonsmiddel på redskap ved dypping, med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
3. I lys av identifisert risiko for menneskers helse og vann, skal ikke produkter godkjennes for overflatedesinfisering ved mopping med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
4. I lys av identifisert risiko for menneskers helse skal det for kluter ferdig til bruk, fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at bruk skal foregå innenfor et avgrenset område som ikke er tilgjengelig for allmennheten med mindre det kan vises til at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå på en annen måte.
5. For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.
6. Produkter skal ikke blandes inn i materialer og gjenstander bestemt til direkte eller indirekte kontakt med næringsmidler. For slike materialer kan det kreves at det fastsettes spesifikke grenser for migrasjon over i næringsmidler. Godkjenninger omfatter derfor ikke slik bruk med mindre Kommisjonen har vedtatt slike grenser eller det er fastsatt at slike grenser ikke er nødvendige.

Når det gjelder produkter behandlet med PHMB, gjelder spesielt at den personen som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning, skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32016R0125 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/125 av 29. januar 2016 om godkjenning av PHMB (1600; 1.8) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 3 og 11

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. PHMB omfattes av denne listen.

Forordning (EU) 2016/125 godkjenner PHMB som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 3 og 11. Produkttype 2 omfatter desinfeksjonsmidler og algemidler som ikke er ment for bruk direkte på mennesker eller dyr. Produkttype 3 omfatter produkter til veterinærhygiene. Produkttype 11 omfatter konserveringsmidler for væsker i kjøle- og prosesssystemer.

Ved produktvurderingen for produkttypene 2, 3 og 11 skal det tas særlig hensyn til at PHMB er å betrakte som kandidat for substitusjon iht artikkel 10 punkt 1(d) i biocidforordningen. Videre skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå. For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Der eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

Når det gjelder produkter behandlet med PHMB, gjelder spesielt at den personen som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning, skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen.

Godkjenning av produkter omfattet av *produkttype 2* gis med følgende tilleggsbetingelser;

- I lys av identifisert risiko for helse og miljø skal produkter ikke godkjennes for behandling av svømmebasseng med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
- I lys av identifisert risiko for helse og miljø skal produkter ikke godkjennes for desinfisering av medisinsk utstyr ved dypping med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
- I lys av identifisert risiko for helse skal ikke kluter ferdig til bruk godkjennes til bruk av ikke-profesjonelle brukere med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
- I lys av identifisert risiko for menneskers helse skal det fremgå av etiketter, og eventuelle sikkerhetsdatablad, at kluter ferdig til bruk skal kun benyttes innenfor et avgrenset område som ikke er tilgjengelig for allmennheten med mindre det kan vises til at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå på en annen måte.

Godkjenning av produkter omfattet av *produkttype 3* gis med følgende tilleggsbetingelser;

- I lys av identifisert risiko for helse skal produkter ikke godkjennes for desinfisering av utstyr ved dypping med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå. Dersom produkter er godkjent skal det, i lys av identifisert risiko for miljøet, fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at ingen utslipp til renseanlegg for avløpsvann er tillatt med mindre det kan vises til at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå på en annen måte.
- I lys av identifisert risiko for menneskers helse skal det fremgå av etiketter, og eventuelle sikkerhetsdatablad, at kluter ferdig til bruk skal kun benyttes innenfor et avgrenset område som ikke er tilgjengelig for allmennheten med mindre det kan vises til at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå på en annen måte.
- For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Godkjenning av produkter omfattet av *produkttype 11* gis med følgende tilleggsbetingelser;

- I lys av identifisert risiko for helse skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at påfylling av produktene i kjølesystemet skal være automatisert, at pumpen skal skylles før rengjøring, og at tilstrekkelig personlig verneutstyr skal brukes i rengjøringsfasen med mindre risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå på andre måter.
- I lys av identifisert risiko for vann, sedimenter og jordsmonn skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at preservert væskeavfall fra tømning av lukket kjøle- og prosesssystem skal behandles som farlig avfall med mindre det kan vises til at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå på en annen måte.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32016R0131 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/131 av 1. februar 2016 om godkjenning av C(M)IT/MIT (3:1) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 4, 6, 11, 12 og 13

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidprodukter nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. C(M)IT/MIT (3:1) omfattes av denne listen.

Forordning (EU) 2016/131 godkjenner C(M)IT/MIT (3:1) som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 2, 4, 6, 11, 12 og 13.

Produkttype 2 omfatter desinfeksjonsmidler og algemidler som ikke er ment for bruk direkte på mennesker eller dyr. Produkttype 4 omfatter bruk på overflater som kommer i kontakt med næringsmidler og fôrvarer. Produkttype 6 omfatter konserveringsmidler for produkter under lagring. Produkttype 11 omfatter konserveringsmidler for væsker i kjøle- og prosesssystemer. Produkttype 12 omfatter slimbekjempningsmidler. Produkttype 13 omfatter konserveringsmidler for væsker som brukes som arbeids- eller skjærevæske.

Ved produktvurdering skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Når det gjelder produkter behandlet med stoffet, gjelder spesielt at den personen som er ansvarlig for å bringe et behandlet produkt i omsetning, skal sikre at merking inneholder opplysninger spesifisert i artikkel 58 punkt 3 i biocidforordningen.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 2 er underlagt følgende betingelser; For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 4 er underlagt følgende betingelser;

1. For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
2. I lys av identifisert risiko for profesjonelle brukere, må produktene kun påfylles av automatiske systemer, med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå på annen måte.
3. For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om behov for fastsettelse av nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.
4. Produkter skal ikke inngå i materialer eller artikler som vil komme i kontakt med mat (ref. forordning (EF) nr. 1935/2004) med mindre Kommisjonen har vedtatt spesifikke migrasjonsgrenser eller det er fastsatt at slike grenser ikke er nødvendige.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 6 er underlagt følgende betingelser;

1. For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
2. I lys av identifisert miljørisiko skal produkter ikke benyttes til å konservere tremasse og papirprosessvæske, med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.

Krav til behandlet produkter (produkttype 6) som bringes på markedet:

1. I lys av identifisert helserisiko skal blandinger til bruk av ikke-profesjonelle ikke inneholde konsentrasjoner som utløser klassifisering for hudsensibilisering, med mindre eksponering kan unngås på annen måte enn ved bruk av personlig verneutstyr.
2. I lys av identifisert helserisiko skal ikke flytende rengjøringsmidler til bruk av profesjonelle inneholde konsentrasjoner som utløser klassifisering for hudsensibilisering, med mindre eksponering kan unngås på annen måte enn ved bruk av personlig verneutstyr.
3. I lys av identifisert helserisiko skal ikke andre blandinger til bruk av profesjonelle enn flytende rengjøringsmidler inneholde konsentrasjoner som utløser klassifisering for hudsensibilisering, med mindre eksponering kan unngås på annen måte enn ved bruk av personlig verneutstyr.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 11 er underlagt følgende betingelser;

1. For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
2. I lys av identifisert miljørisiko skal ikke produkter godkjennes til konservering av fotoprosessvæske, konservering av trebehandlingsoppløsning eller til bruk i store åpne resirkulerende kjølesystemer, med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
3. I lys av identifisert miljørisiko, og med mindre risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå, skal merking, og ev sikkerhetsdatablad, anvises:
 1. For bruk i små åpne resirkulerende kjølesystemer skal risikoreduserende tiltak være på plass for å redusere direkte kontaminering av terrestrisk miljø via luft.
 2. For annen bruk enn de som er spesifisert i betingelsene i pkt 2 skal spillvann fra anlegg ledes til renseanlegg for avløpsvann.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 12 er underlagt følgende betingelser;

1. For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
2. I lys av identifisert miljørisiko skal produkter ikke godkjennes for bruk i off-shore installasjoner, med mindre det kan vises at risiko kan reduseres til et akseptabelt nivå.
3. I lys av identifisert helserisiko, skal merking, og ev sikkerhetsdatablad for produkter godkjent for bruk i off-shore installasjoner anvises at boreslam ikke skal inneholde stoffet i konsentrasjon som utløser klassifisering for hudsensibilisering, med mindre det kan fastsettes sikre arbeidsprosedyrer og passende administrative tiltak for arbeidere.
4. I lys av identifisert miljørisiko skal merking, og ev sikkerhetsdatablad for produkter godkjent for bruk i papirfabrikker anvises behov for passende fortykning av industrielt utslipp fra anlegg til vassdrag etter mekanisk/kjemisk behandling eller etter behandling i renseanlegg for avløpsvann, med mindre det vises at risiko kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 13 er underlagt følgende betingelser;

1. For profesjonelle brukere skal det etableres sikre arbeidsprosedyrer. Personlig verneutstyr skal benyttes ved bruk av slike produkter, hvis ikke eksponering kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
2. I lys av identifisert risiko for profesjonelle brukere skal påfylling av produkter i metallarbeidsvæsker skal være halvautomatisert eller helautomatisert, med mindre det vises at risiko kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.
3. I lys av identifisert risiko for profesjonelle brukere skal merking og ev sikkerhetsdatablad for produkter godkjent for bruk i metallarbeidsvæsker anvises at disse ikke skal overstige konsentrasjon som utløser klassifisering for hudsensibilisering, med mindre det vises at risiko kan reduseres til akseptabelt nivå på annen måte.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32016R0217 Kommisjonsforordning (EU) 2016/217 av 16. februar 2016 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår kadmium i maling

Sammendrag av innhold

Vedlegg XVII i REACH-regelverket omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter. Post 23 i vedlegg XVII i REACH regulerer kadmium og kadmiumforbindelser. Reguleringen omfatter blant annet bruk i maling. Endringen presiserer at kadmium og kadmiumforbindelser hverken skal benyttes eller bringes i omsetning i maling med kodene [3208] og [3209] hvis konsentrasjonen av kadmium er 0,01 vektprosent eller mer.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i REACH-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32015L2087 Kommisjonsdirektiv (EU) nr. 2015/2087 av 18. november 2015 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/59/EF om mottaksanlegg i havner for avfall og lasterester fra skip

Sammendrag av innhold

Vedlegg II er en skematisk oppstilling av opplysninger som skal meldes før anløp i havnen, og disse reglene er i dag tatt inn i forurensningsforskriften kapittel 20 vedlegg 2. Formålet med endringene er dels å bringe direktivet i overensstemmelse med MARPOL Annex V gjeldende fra 1/1-2013, om

kategorisering av avfallstyper. Dels ønsker man bedre registrering av faktisk levert avfall i forrige havn som grunnlag for å vurdere om skipet har dokumentert tilstrekkelig kapasitet til å kunne gå videre til neste havn uten å levere avfall.

Kommisjonen jobber uavhengig av disse endringene med en mer fullstendig revisjon av direktivet, men det vil måtte følge den ordinære lovgivningsprosessen i EU og går dermed sin gang og berøres ikke av disse endringene i vedlegg II.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Dersom endringsdirektivet tas inn i EØS-avtalen innebærer dette at det vil være behov for å endre forurensningsforskriften § 20-7 om meldeplikt. Gjennomføringsfristen i EU er 9. desember 2016. Det ble presisert fra Kommisjonen under komitebehandlingen at endringene ikke innfører noe krav om at det utstedes noen form for kvittering ved levering av avfall. Ved levering til ubemannede mottaksanlegg mv. vil opplysninger om hva som er levert være basert på egenerklæring.

Det er også behov for noen mindre endringer i forurensningsforskriften som følge av innføringen av Single Window / SafeSeaNet Norway som fant sted 1. juni 2015. Paragraf 20-7 pålegger skipsfører å sende avfallsmelding til havnen, mens det riktige etter 1. juni er at denne meldingen skal gis i SafeSeaNet Norway. Videre er havneansvarliges plikt i § 20-8 første ledd til å videresende avfallsmeldinger til Sjøfartsdirektoratet ikke lenger relevant, ettersom Sjøfartsdirektoratet har lesetilgang til disse meldingene i systemet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rapporteringskravet for skipsfører ligger dere allerede, og tilleggsopplysningene som skal rapporteres skal også i dag være kjent for skipsfører. Rettsakten innebærer derfor ingen konsekvenser av betydning for næring eller myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av EFTAs hurtigprosedyre og er ikke behandlet i spesialutvalget 32015L2087. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32015R2002 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2002 som endrer vedlegg IC og V til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1013/2006 om forsendelser av avfall

Sammendrag av innhold

Den såkalte "grensekryssforordningen" (EF) nr. 1013/2006 regulerer grensekryssende transport av avfall innen EØS-området. Forordningen er inntatt i EØS-avtalens vedlegg 20, kapittel 5. Forordningen har en rekke bilag av teknisk karakter som jevnlig oppdateres i lys av den tekniske og vitenskapelige utviklingen. To nye regelverk på avfallsområdet, henholdsvis forordning (EU) 1357/2014 og beslutning 2014/955/EU, har innvirkning på bilagene I C og 5 til grensekryssforordningen. Disse må dermed endres for å bringes i samsvar med det nye regelverket. Forordning (EU) 1357/2014 inneholder ingen større prinsipielle endringer. Ved kommisjonens forordning (EU) 1357/2014, erstattes bilag III i Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF. De farlige egenskapene ved avfall endres for å tilpasses de endringene som ble innført med forordning (EF) nr 1272/2008. I endringene endres navnet på de farlige egenskapene fra H1-H15 til HP1-HP15, for å forhindre forveksling med kodene for fareangivelser, som er fastlagt ved forordning (EC) nr. 1272/2008. Forordning 1357/2014 ble innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XX kap. V den 29. april 2015 og trådte i kraft 1. juni 2015.

Bilag I C til forordning (EC) Nr. 1013/2006 inneholder nærmere veiledning for utfylling av meldings- og følgedokumentet. Her henvises det til tidligere navngiving av de farlige egenskapene, og bilag I C må derfor ajourføres i overensstemmelse med dette. For å avspeile den tekniske og vitenskapelige

utviklingen, erstattes listen over avfall i bilaget til beslutning 2000/532/EF med kommisjonens beslutning 2014/955/EU. Denne ble innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XX kap. V den 10. juli 2015 og trådte i kraft i EØS dagen etter (den trådte i kraft 1. juni 2015 i EU).

Del 2 i bilag V til forordning (EC) nr. 1013/2006 inneholder en liste over avfall, som er oppført i bilaget til beslutning 2000/532/EF. Etter endringene av beslutning 2000/532/EF bør bilag V til forordning (EC) nr. 1013/2006, tilpasses disse endringene. Denne forordningen anvendes fra samme dato som forordning (EF) 1357/2014 og beslutning 2014/955/EU.

Forordning (EF) nr 1013/2006 endres i samsvar med ovennevnte.

Forordningen er i overensstemmelse med uttalelse fra det utvalget som er nedsatt ved artikkel 39 i Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (rammedirektiv for avfall).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Avfallsforskriften § 13-1 og vedlegg 1 til avfallsforskriftens kap.11 (Den europeiske avfallslisten, EAL) må endres for å gjennomføre rettsakten.

Rettsakten skal grupperes i gruppe 2.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen vil ikke få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for miljø, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32015D2119 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/2119 som etablerer konklusjoner for beste tilgjengelige teknikker (BAT-konklusjoner) i henhold til Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU om industriutslipp (IED) for produksjon av trebaserte plater

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten inneholder BAT-konklusjoner for virksomheter som produserer trebaserte plater. Direktiv 2010/75/EU (industriutslippsdirektivet) erstatter direktiv 2008/1/EF om integrert forebygging og bekjempelse av forurensning (IPPC-direktivet). Industriutslippsdirektivet trådte i kraft i EU 6. januar 2013. Bruk av beste tilgjengelige teknikker (Best Available Techniques - BAT) til å forebygge og begrense forurensning er et grunnleggende prinsipp i direktivet. EU utarbeider BAT-referansedokumenter (BREF) hvor det framgår hva som kan regnes som beste tilgjengelige teknikker. BREF utarbeides i samsvar med artikkel 13 i direktivet. Den viktigste delen av BREF er BAT-konklusjonene, som vedtas gjennom en komiteprosedyre med medlemslandene, jf. artikkel 75 ("artikkel 75-komiteen"). BAT-konklusjoner skal ligge til grunn for fastsettelse av vilkår i tillatelser til virksomheter som omfattes av direktivet. Forurensningsmyndigheten skal sikre at vilkår i tillatelser til virksomheter som omfattes av BAT-konklusjoner vurderes og om nødvendig oppdateres, og at virksomhetene overholder disse innen fire år etter at BAT-konklusjoner er offentliggjort, jf. IED Art. 21 pkt 3.

BAT-konklusjonene for produksjon av trebaserte plater gjelder produksjon av OSB-plater (finer), sponplater eller fiberplater der produksjonskapasiteten er større enn 600 m³/dag. Dokumentet adresserer produksjon av trebaserte plater, papirimpregnering og forbrenningsanlegg hvor forbrenningsproduktene brukes i direkte oppvarmede tørkere i produksjonen. BAT-

konklusjonene omfatter blant annet miljøstyringssystem, drift, støy, teknikker for å forhindre utslipp til jord og grunnvann, energiledelse og energieffektivitet, lukt, avfall, utslipp til luft og vann, samt målinger. BAT-konklusjonene angir utslippsgrenser (BAT-AEL) for støv, NO_x, formaldehyd, og TVOC (flyktige organiske forbindelser) i utslipp til luft, for suspendert stoff i overflateavrenning, og suspendert stoff og KOF (kjemisk oksygenforbruk) i utslipp av prosessvann fra trefiberproduksjon.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Industriutslippsdirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen 25. september 2015, men har ikke trådt i kraft i EØS ennå. Det legges opp til å gjennomføre direktivet gjennom endringer av forurensningsforskriften og avfallsforskriften. I forslaget til endring av forurensningsforskriften er det lagt opp til at BAT-konklusjoner som er tatt inn i EØS-avtalen skal legges til grunn ved fastsetting av vilkår i tillatelsene. Når industriutslippsdirektivet er gjennomført, vil dermed nye BAT-konklusjoner ikke kreve forskriftsendring. Rettsakten grupperes derfor i Gruppe 3.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er få registrerte anlegg med produksjon av de aktuelle trebaserte platene i Norge. Kun en virksomhet har produksjonskapasitet > 600 m³/dag og vil dermed være omfattet av BAT-konklusjoner for denne bransjen. På det nåværende tidspunkt kan ikke kostnadene knyttet til tilpasning til kravene fastslås ettersom myndighetene ikke har oversikt over tilpasninger virksomheten eventuelt må gjøre.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble i september 2015 behandlet gjennom skriftlig prosedyre i Spesialutvalget for miljø saker, der Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32013D0518 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2013/518/EU av 21. oktober 2013 som endrer del 1 i vedlegg E til Rådskonklusjon 92/65/EF om modellen for helsesertifikat for dyr fra driftsenheter

Sammenheng av innhold

Direktiv 92/65/EØF henviser til forordning (EF) nr. 998/2003 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr. Forordning (EF) nr. 998/2003 skal oppheves og erstattes av forordning (EU) nr. 576/2013. I tillegg skal bestemmelsene i direktiv 92/65/EØF om handel med hunder, katter og ildere endres av direktiv 2013/31/EU. Den nye forordningen og direktivendringene iverksettes i EU fra 29. desember 2014. Rettsakt 518/2013/EU erstatter fra samme dato helsesertifikatmodellen i del 1 i vedlegg E til direktiv 92/65/EF med en ny. Endringer i forhold til dagens modell er at henvisninger til forordning (EF) nr. 998/2003 er erstattet med henvisninger til forordning (EU) nr. 576/2013. Den nye modellen er også justert i forhold til at forflytning av mer enn fem hunder, katter eller ildere som hovedregel skal anses som handel snarere enn ikke-kommersiell forflytning og at tidsrommet for når den kliniske undersøkelsen av dyra skal foretas utvides fra 24 til 48 timer før avreise. I tillegg er den nye modellen tilpasset til bruk for handel med hunder, katter og ildere som skal til godkjente institusjoner, institutter eller sentra.

Det er lagt opp til en fire måneders overgangsperiode frem til 29. april 2015, hvor medlemsstatene likevel kan tillate handel med hunder, katter og ildere som følges av helsesertifikater etter gammel modell.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring av forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler og forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryo til og fra godkjente anlegg.

Administrative og økonomiske konsekvenser

At dyr (klovdyr, fugler, haredyr, hunder, katter og ildere) som er gjenstand for handel mellom Norge og andre EØS-stater skal følges av helsesertifikat, følger allerede av gjeldende rett. Rettsakten endrer heller ikke helsekravene dyrene må oppfylle, men reflekterer kun krav som følger av andre rettsakter. Rettsakten innebærer derfor ingen andre konsekvenser enn at norske importører, eksportører og Mattilsynet må påse at helsesertifikater som følger med ved handel med disse dyreslagene mellom Norge og andre EØS-stater er utarbeidet etter den nye modellen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013L0031 Europaparlamentets og Rådets direktiv 2013/31/EU av 12. juni 2013 om endring av Rådets direktiv 92/65/EØF om dyrehelsemessige betingelser for samhandel innen Unionen og innførsel til Unionen av hunder, katter og ildere

Sammendrag av innhold

Reglene om handel med og import av hunder, katter og ildere i direktiv 92/65/EF inneholder henvisninger til forordning (EU) nr. 998/2003 om ikke-kommersiell transport av kjæledyr. Med denne rettsakten erstattes disse med henvisninger til EUs nye kjæledyrforordning (EU) nr. 576/2013, som fra 29. desember 2014 erstatter forordning (EU) nr. 998/2003. Fristen for å foreta den kliniske undersøkelsen av hunder, katter og ildere som skal eksporteres forlenges fra 24 til 48 timer før avsendelse. Samtidig tydeliggjøres det at hensikten med undersøkelsen er å ivareta dyrenes velferd ved å kontrollere at de er i stand til å bli transportert, jf. forordning (EF) 1/2005 om beskyttelse av dyr under transport.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift av 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, reptiler, amfibier, bier og humler.

Rettsakten innebærer hovedsakelig tekniske endringer, og medfører ingen vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for noen.

Rettsakten krever notifikering på Form 1, og at det utferdiges et Table of Correspondence.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R0576 Parlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013 av 12. juni 2013 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og oppheving av forordning (EF) nr. 998/2003

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter de dyrehelsemessige betingelsene for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr mellom medlemsstatene og til medlemsstatene fra tredjestater, samt bestemmelsene om kontroll med forflytningen. Hvilke dyrearter som omfattes av kjæledyrbegrepet er spesifisert i et vedlegg til rettsakten.

Rettsakten er uttømmende i den forstand at medlemsstatene ikke kan forby, begrense eller hindre ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr som oppfyller betingelsene i forordningen av andre dyrehelseårsaker enn de som følger av rettsakten. Rettsakten er likevel ikke til hinder for å gjennomføre EUs regler om vern av ville dyr og planter (forordning (EF) nr. 338/97) eller nasjonale tiltak for å begrense forflytning av visse arter eller raser av kjæledyr av andre årsaker enn dyrehelse. Rettsakten fastsetter, med ett unntak, at antall hunder, katter eller ildere som kan tas med på en enkelt ikke-kommersiell forflytning ikke kan overstige fem. Unntaket gjelder dyr eldre enn 6 måneder som skal delta på konkurranser, utstillinger eller idrettsarrangementer eller trening til slike arrangementer. Hovedregelen når antallet på fem dyr overskrides er likevel at reglene for handel med artene skal følges.

Vilkår for forflytning mellom medlemsstater

Rettsakten viderefører krav om id-merking, identifikasjonsdokument (pass) og rabiesvaksinasjon for forflytning av hunder, katter og ildere mellom medlemsstatene. Den viderefører også krav om forebyggende tiltak mot andre sykdommer enn rabies dersom slike er fastsatt av Kommisjonen. P.t. kreves behandling mot revens dvergbendemark (*Echinococcus multilocularis*) for forflytning av hunder til visse medlemsstater og Norge, jf. forordning (EU) nr. 1152/2011.

Rettsakten viderefører at medlemsstatene på visse vilkår kan tillate innførsel fra andre medlemsstater av hunder, katter og ildere som er yngre enn 12 uker og ikke vaksinert mot rabies. Det nye er at den i tillegg gir medlemsstatene hjemmel til å tillate innførsel av hunder, katter og ildere som er 12-16 uker gamle og vaksinert mot rabies, men hvis rabiesvaksinasjon likevel ikke er gyldig ennå. Nytt er også at rettsakten åpner for at Kommisjonen på anmodning fra vedkommende medlemsstater kan gjøre unntak fra kravet om rabiesvaksinasjon for forflytning av hunder, katter og ildere mellom medlemsstater/områder som godtgjør at de er rabiesfrie.

I påvente av harmoniserte regler, kan medlemsstatene ha nasjonale regler for ikke-kommersiell innførsel av andre kjæledyr enn hunder, katter og ildere fra andre medlemsstater. De nasjonale reglene må stå i forhold til den dyre- og folkehelsemessige risikoen innførselen representerer og kan ikke være strengere enn de harmoniserte reglene for handel med de samme artene.

Vilkår for forflytning fra tredjestater

Rettsakten viderefører krav om id-merking, rabiesvaksinasjon og rabiesantistoffkontroll og identifikasjonsdokument (helsesertifikat) for innførsel av hunder, katter og ildere fra tredjestater. Den viderefører også krav om forebyggende tiltak mot andre sykdommer enn rabies dersom slike er fastsatt av Kommisjonen. P.t. kreves behandling mot revens dvergbendelmark (*Echinococcus multilocularis*). Rettsakten opprettholder at innførsel av hunder, katter og ildere fra tredjestater som hovedregel skal skje over listeførte innførselssteder. Nytt er at den gir medlemsstatene hjemmel til å tillate innførsel av registrerte militær-, spor- og redningshunder over andre innførselssteder.

Rettsakten viderefører at medlemsstatene på visse vilkår kan tillate innførsel av hunder, katter og ildere som er yngre enn 12 uker og ikke vaksinert mot rabies fra listeførte tredjestater. Nytt er at rettsakten i tillegg gir medlemsstatene hjemmel til å tillate innførsel av hunder, katter og ildere som er 12-16 uker gamle og vaksinert mot rabies, men hvis rabiesvaksinasjon likevel ikke er gyldig ennå. Rettsakten forbyr forflytning av slike dyr videre til en annen medlemsstat med mindre det skjer i samsvar med vilkårene for forflytning mellom medlemsstatene eller at mottakermedlemsstaten også tillater innførsel av slike dyr.

Rettsakten viderefører at hunder, katter og ildere som innføres fra listeførte tredjestater er unntatt fra kravet om rabiesantistoffkontroll. Det nye er at unntaket utvides til å omfatte dyr som under visse forutsetninger føres i transitt via ikke-listeførte tredjestater.

For innførsel av andre kjæledyr enn hunder, katter og ildere fra tredjestater, krever rettsakten id-merking, forebyggende tiltak mot andre sykdommer enn rabies og identifikasjonsdokument. Imidlertid gjelder kravene først etter at Kommisjonen har fastsatt nærmere regler. Inntil disse er fastsatt, kan medlemsstatene opprettholde sine nasjonale regler dersom disse står i forhold til dyre- og folkehelsemessige risikoen innførselen representerer, og ikke er strengere enn reglene for import av artene.

Rettsakten viderefører at forflytning av kjæledyr mellom enkelte medlemsstater og tredjestater, herunder mellom Norge og Sverige, kan fortsette i henhold til landenes nasjonale bestemmelser. Tydeligere enn i forordning (EF) nr. 998/2003 går det fram at muligheten til å ha nasjonale bestemmelser for forflytning av kjæledyr mellom Norge og Sverige kun gjelder så lenge Norge er å betrakte som en tredjestat i forhold til EU.

Nærmere om krav til id-merking og forebyggende tiltak mot andre sykdommer enn rabies
Rettsakten viderefører at hunder, katter og ildere skal id-merkes ved implantering av en transponder eller med en lett leselig tatovering som er påført før 3. juli 2011. Samtidig opprettholder den dagens teknisk krav til transpondere og at den ansvarlige for dyret selv må skaffe tilveie nødvendig avlesningsutstyr dersom dyret er merket med en transponder som ikke oppfyller disse kravene.

Generelt krever rettsakten at andre kjæledyr skal merkes eller beskrives slik at de sikkert kan knyttes til identifikasjonsdokumentene sine, men overlater til Kommisjonen å fastsette konkrete krav til hvordan dette skal gjøres.

Rettsakten pålegger medlemsstatene å fastsette hvilke minimumskvalifikasjoner personene må ha dersom de tenker å gi andre enn veterinærer lov til å implantere transpondere.

Rettsakten gir Kommisjonen hjemmel til å treffe forebyggende tiltak mot andre sykdommer enn rabies.

Nærmere om krav til identifikasjonsdokumenter

Rettsakten opprettholder at identifikasjonsdokumenter til hunder, katter og ildere som forflyttes mellom medlemsstatene skal ha passformat. Rettsakten fastsetter hvilke opplysninger pass skal inneholde, men overlater til Kommisjonen å gi nærmere regler om passenes utforming mv. Rettsakten krever at pass utstedes av en autorisert veterinær og gir anvisninger om dokumentutstedelsen. Nytt er at veterinærene skal registrere og oppbevare opplysninger om dyrene de utsteder pass til i minst tre år. Det er også nytt at rettsakten pålegger medlemsstatene å sikre at blanke pass kun distribueres til autoriserte veterinærer og at veterinærenes navn/kontaktopplysninger, sammen med passnumrene, registreres og oppbevares i minst 3 år.

Rettsakten opprettholder at identifikasjonsdokumenter til hunder, katter og ildere som innføres fra tredjestater skal ha helsesertifikatformat. Rettsakten fastsetter hvilke opplysninger sertifikatene skal inneholde, men overlater til Kommisjonen å gi nærmere regler om sertifikatenes utforming mv. Rettsakten krever at helsesertifikater skal utstedes av en offentlig veterinær, eller av en autorisert veterinær og deretter påtegnes av tredjestatens myndigheter, og gir anvisninger om dokumentutstedelsen.

Rettsakten åpner for at hunder, katter og ildere som forflyttes mellom medlemsstatene i visse tilfeller kan følges av helsesertifikat istedenfor pass og at dyr som forflyttes fra tredjestater i visse tilfeller kan følges av pass istedenfor helsesertifikat.

Rettsakten gir Kommisjonen hjemmel til å fastsette regler om utforming mv. av identifikasjonsdokumenter som skal følge med andre kjæledyr enn hunder, katter og ildere og gir anvisninger om hvilke opplysninger slike dokumenter skal inneholde. I tillegg fastsetter den bestemmelser om utstedelse av dokumentene.

Unntaksbestemmelser

Rettsakten åpner for at medlemsstatene i særskilte tilfeller kan tillate forflytning av kjæledyr til sitt område uten at de normale vilkårene for forflytningen er oppfylt.

Kontrollbestemmelser og særskilte beskyttelsestiltak

Rettsakten krever at medlemsstatene foretar ikke-diskriminerende dokument- og identitetskontroll av kjæledyr som innføres fra andre medlemsstater og visse listeførte tredjestater. Den ansvarlige for dyret pålegges å forevise identifikasjonsdokumentet og dyret for kontroll på anmodning fra tilsynsmyndigheten.

Rettsakten krever at medlemsstatene foretar dokument- og identitetskontroll av kjæledyr som innføres fra andre tredjestater på innførselsstedet. Rettsakten pålegger samtidig medlemsstatene å lage en liste over lovlige innførselssteder og å holde listen oppdatert. I tillegg skal medlemsstatene sikre at tilsynsmyndigheten kjenner innførselsreglene, fører journal over det totale antall innførsler og regelbrudd og dokumenterer i dyrets identifikasjonsdokument at kontroll er foretatt dersom dyret skal videre til en annen medlemsstat.

Dersom det oppdages regelbrudd, krever rettsakten at tilsynsmyndigheten beslutter at dyrene skal returneres til avsenderlandet, holdes isolert under offentlig kontroll til innførselsvilkårene er oppfylt, eller avlives. Tiltakene skal gjennomføres for eierens regning og uten mulighet for økonomisk kompensasjon for eieren/den som er ansvarlig for dyret.

Rettsakten gir Kommisjonen hjemmel til å treffe særskilte beskyttelsestiltak dersom rabies eller andre sykdommer eller infeksjoner påvises eller spres i en medlemsstat eller tredjestat og kan utgjøre en alvorlig trussel mot dyre- eller folkehelsen.

Informasjonsforpliktelser

Rettsakten pålegger medlemsstatene å gi allmennheten klare og lett tilgjengelige opplysninger om reglene for ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr, herunder om:

- kvalifikasjonene som kreves for å kunne implantere transpondere,
- mulighetene til å kunne innføre valper og kattunger som ikke oppfyller rabiesvaksinasjonskravet,

- vilkårene for forflytning av kjæledyr som ikke oppfyller de vanlige vilkårene,
- nasjonale vilkår for forflytning av kjæledyr fra tredjestater,
- listen over innførselssteder for dyr fra tredjestater og hvilken myndighet som er utpekt til å forestå kontrollen,
- nasjonale vilkår for forflytning av andre kjæledyr enn hunder, katter og ildere, og
- hvilke rabiesvaksiner som er tillatt markedsført i vedkommende land og tilhørende vaksineprotokoll.

Rettsakten pålegger medlemsstatene å opprette internettsider hvor disse opplysningene legges ut, samt å meddele Kommisjonen internetadressen til sidene. Kommisjonen skal bistå medlemsstatene med å gjøre opplysningene offentlig tilgjengelige på sin internettside.

Administrative bestemmelser

Rettsakten gir Kommisjonen hjemmel til å endre vedleggene til rettsakten og fastsetter prosedyrer for fastsettelse av gjennomføringsrettsakter.

Rettsakten krever at medlemsstatene fastsetter bestemmelser om sanksjonering av regelbrudd, samt at de informerer Kommisjonen om bestemmelsene og endringer av dem.

Rettsakten opphever forordning (EF) nr. 998/2003, unntatt tredjelandslistene som skal gjelde til det er fastsatt nye. Henvisninger til den opphevede rettsakten skal gjelde som henvisninger til den nye og leses etter sammenlikningstabellen som er vedlegg til denne. Opphevingen av forordning (EF) nr. 998/2003 får ingen konsekvenser for forordning (EU) nr. 1152/2011, som fortsatt skal gjelde.

Pass og helsesertifikater som er utstedt etter gamle regler før rettsakten iverksettes anses for å være i overensstemmelse med rettsakten.

Rettsakten ble iverksatt i EU fra 29. desember 2014.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten

Traktaten om den Europeiske Unions funksjonsmåte artikkel 43 nr. 2 og artikkel 168 nr. 4 bokstav b.

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området

Dyrehelsehensynet ved ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr ivaretas med følgende forskrifter:

- Forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr. Forskriften gjennomfører forordning (EF) nr. 998/2003 i norsk rett.
- Forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler og forskrift 31. desember 1998 nr. 1498 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved import av levende dyr fra tredjestater. Disse forskriftene gjelder foran forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 for ikke-kommersiell forflytning av mer enn fem hunder, katter eller ildere.
- Forskrift 2. juli 1991 nr. 507 om forbud mot innførsel av dyr og smitteførende gjenstander. Denne nasjonale forskriften anses å gjelde foran forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 for innførsel til Norge av fugler, gnagere og kaniner. Etter søknad gir Mattilsynet tillatelse til innførsel av fugler, gnagere og kaniner kun fra Sverige, Finland og Danmark. Tillatelse til innførsel av fugler, gnagere og kaniner fra andre land gis kun når eieren skal flytte til Norge. Tillatelsene gis på standardiserte vilkår som bl.a. omfatter krav om at dyrene skal følges av helseattest og holdes isolert eller i karantene en viss tid etter innførselen.
- Forskrifter om særskilte beskyttelsestiltak mot visse sykdommer.
- Innførsel av dyr som omfattes av rettsaktens kjæledyrbegrep reguleres også i lovgivning som skal ivareta andre hensyn enn dyrs helse. Spesielt nevnes:
 - Lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet (viltloven)
 - Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)
 - Forskrift 15. november 2002 nr. 1276 til gjennomføring av konvensjon 3. mars 1973 om internasjonal handel med truede arter av vill flora og fauna (CITES)
 - Forskrifter 20. november 1976 nr. 3 om forbud mot at fremmedartede (eksotiske) dyr innføres, omsettes eller holdes som husdyr, selskapsdyr eller i fangenskap på annen måte
 - Forskrift 20. august 2004 nr. 1204 om hunder

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr, forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, reptiler, amfibier, bier og humler og forskrift 2. juli 1991 nr. 507 om forbud mot innførsel av dyr og smitteførende gjenstander.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Rettsakten vil i stor grad videreføre gjeldende regler. Rettsakten får likevel noen nye konsekvenser:

- Administrativ forenkling av forflytning av andre kjæledyr kan føre til økt innførsel av fugler, kaniner og gnagere. Økt innførsel øker risikoen for innførsel av dyresykdommer, som myxomatose og viral hemorrhagisk sykdom hos kaniner og aviær influensa og Newcastle disease hos fugler. Det offentlige kan komme til å måtte bruke større ressurser på bekjempelse av sykdommer enn i dag. I motsetning til andre dyreeiere har kjæledyreiere ikke rett til erstatning.
- Å ta med seg mer enn fem hunder, katter eller ildere på konkurranser/utstillinger i EØS blir litt enklere. Det kan nå gjøres uten å ta dyrene til klinisk undersøkelse hos veterinær før avreise og uten at dyrene trenger å følges av helsesertifikat i tillegg til passene sine. Det er kostnadsbesparende for dyreeierne. At det kan gjøres unntak fra forflytningsvilkårene, vil imidlertid medføre at Mattilsynet må bruke en del ressurser på å behandle søknader om dette. Etter at matloven ble endret for å gi hjemmel til å ilegge privatpersoner gebyr, vil Mattilsynets økte saksbehandlingskostnader kunne dekkes inn med en gebyrordning.
- Det blir større fleksibilitet mht. hvem som kan utstede helsesertifikater for hunder som skal forflyttes fra Svalbard til fastlandet. Helsesertifikatene kan i dag kun utstedes av offentlige veterinærer. Nå åpnes det i tillegg for at sertifikatene kan utstedes av autoriserte veterinærer og deretter påtegnes av offentlig myndighet, som ikke trenger å være en offentlig veterinær.
- Det offentlige (Mattilsynet/Tollvesenet) må innrette kontrollen med forflytning av kjæledyr fra EØS-stater slik at den blir ikke-diskriminerende. Dagens krav i forskrift om at dyr og dokumenter fra EØS-stater, unntatt Sverige, uoppfordret skal forevises Tollvesenet for kontroll forsvinner. Heretter skal dyr og dokumenter fremlegges for kontroll etter anmodning fra tilsynsmyndigheten. Behovet for ressurser til å foreta kontrollen vil avhenge av antall forflytninger og hvor stor andel av dem en ønsker å kontrollere.
- Det offentlige får en ny administrativ byrde ved at tilsynsmyndigheten (Mattilsynet) må føre journal over antall kontroller de har foretatt med forflytning av kjæledyr fra tredjestater, samt regelbrudd som er oppdaget i forbindelse med kontrollen. Skal dyrene videre til en annen EØS-stat, må de i tillegg dokumentere at kontroll er foretatt i dyrenes helsesertifikat.
- Det nye kravet om at veterinærer som utsteder pass til hunder, katter og ildere skal registrere og oppbevare opplysninger om dyrene/dyreeierne medfører ingen vesentlige nye journalføringsplikter for norske veterinærer enn de som allerede følger av forskrift 20. februar 2006 nr. 229 om journal for dyrehelsepersonell.

Vi vurderer at rettsakten ikke medfører så store økonomiske og administrative konsekvenser at det er nødvendig å be om samtykke fra stortinget.

Notifisering

Rettsakten krever notifisering til ESA på Form 1.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R0577 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 577/2013 av 28. juni 2013 om modellen for identifikasjonsdokumenter ved ikke-kommersiell

forflytning av hunder, katter og ildere, opprettelsen av lister over territorier og tredjeland og modellen for deklarasjon av at visse vilkår i forordning (EU)

Sammendrag av innhold

EUs forordning (EF) nr. 998/2003 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr skal fra 29. desember 2014 oppheves og erstattes av EUs nye kjæledyrforordning - forordning (EU) nr. 576/2013. Med denne rettsakten gir Kommisjonen utfyllende regler til den nye kjæledyrforordningen. De utfyllende reglene omfatter:

- Krav til formatet, utformingen og språket i erklæringer dyreeiere/autoriserte personer skal avgi i forbindelse med forflytning av unge hunder, katter og ildere som ikke oppfyller de normale kravene til rabiesvaksinasjon eller i forbindelse med forflytning av hunder, katter og ildere som ikke har gjennomgått rabiesantistoffkontroll via tredjeland hvorfra slik kontroll normalt kreves. Modeller som viser hvordan erklæringene skal være er vedlegg til rettsakten.
- Nye lister over tredjeland hvorfra ikke-kommersiell forflytning av hund, katt og ilder til EU skal være tillatt uten krav om rabiesantistoffkontroll. Disse listene er hovedsakelig hentet fra forordning (EU) nr. 998/2003 med enkelte justeringer. Mayotte går ut av listen over tredjeland med virkning fra 1. januar 2014, da Mayotte i henhold til vedtak 419/2012/EU skal anses som et område underlagt Frankrike i EUs ytre periferi etter EU-traktatens artikkel 349. Samlebetegnelsen "De nederlandske antiller" er tatt ut av listen, og i stedet erstattet med enkeltøyene - herunder BES-øyene, Curaçao og Saint Martin.
- Nye modeller og krav til pass som skal følge med ved ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildere mellom medlemslandene og som kan følge med ved ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildere til EU fra tredjeland som har tilsvarende regelverk. Hensikten er at utformingen av pass skal være enhetlig.
- En ny modell og krav til helsesertifikater som skal følge med ved ikke-kommersiell forflytning av hunder, katter og ildere til EU fra tredjeland.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Rettsakten reflekterer bare krav som allerede følger av forordning (EU) nr. 576/2013 og får derfor ingen vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for noen.

Rettsakten krever notifikasjon til ESA på Form 1.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0031 Kommisjonsforordning (EU) nr. 31/2014 av 14. januar 2014 som opphever vedtakene 2004/301/EF og 2004/539/EF og forordning (EU) nr. 388/2010

Sammendrag av innhold

Rettsakten opphever vedtakene 2004/301/EF og 2004/539/EF. Vedtakene ble i sin tid fattet for å lette innføringen av forordning (EF) nr. 998/2003. At EUs nye forordning (EU) nr. 576/2013 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr opphever og erstatter forordning (EF) nr. 998/2003 gjør de to vedtakene utdatert. Rettsakten opphever i tillegg forordning (EU) nr. 388/2010. Bestemmelsene i denne forordningen er revidert og tatt inn i forordning (EU) nr. 576/2013. Forordning (EU) nr. 388/2010 blir derfor utdatert når forordning (EU) nr. 576/2013 iverksettes fra 29. desember 2014.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for noen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Forvarer

32015R2304 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2304 av 10. desember 2015 om godkjenningen av preparatet av endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,3(4)-beta-glukanase produsert ved hjelp av *Talaromyces versatilis* sp. nov. IMI CC 378536 og *Talaromyces versatilis* sp. nov. DSM 26702 som et førtilsetningsstoff til slaktekalkun og kalkun som avlsdyr (innehaver av godkjenningen Adisseo France S.A.S.)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten omhandler utvidelse av bruksområdet for et enzympreparat. Det er produsert ved hjelp av to stammer av samme mikroorganisme, den ene av dem er genmodifisert. Preparatet ble tidligere i år godkjent til bruk i fôr til slaktekylling, livkylling til verping og avl og til mindre fjørfearter til alle tre formål. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer. Preparatet har grenseverdier for minste tillatte innhold av de to enzymene for at et skal ha ønsket effekt i kalkunfôr.

Utvidelsen av bruksområdet er vurdert av European Food Safety Authority (EFSA). De fant at preparatet er trygt i bruk til formålet, og at det har effekt ved å øke forutnyttelsen i slaktekalkunproduksjon. Forslaget til rettsakt ble diskutert i PAFF, seksjon forvarer, og det var få innspill til det. Utvidet bruksområde er vedtatt nå og fastsatt som en forordning. Godkjenningen bruksområdet har varighet til 31.12.2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medføre endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i forvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan bruke samme enzympreparat i flere fjørfeførblandinger, noe som er ressursvennlig, både for innkjøp og lagerhold.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R2305 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2305 av 10. desember 2015 om godkjenningen av preparatet av endo-1,4-beta-glukanase

(EC 3.2.1.4) produsert ved hjelp av *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IM SD142) som et førtilsetningsstoff til slaktekylling, mindre fjørfearter til slakt og avvent smågris, og som endrer forordningene (EF) nr. 2148/2004 og (EF) nr. 1520/2007 (inneholder av godkjenningen Huvepharma NV)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder re-godkjenning av et enzympreparat. Det er produsert ved hjelp av en ikke-genmodifisert mikroorganisme. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer. Det er satt grenser for minste tillatte innhold av enzymet i fôr for at det skal ha ønsket effekt. Den er høyere for fjørfe enn for gris. Preparatet kan brukes til kyllinger og mindre fjørfearter til slakt og til smågris under ca. 35 kg levendevekt.

European Food Safety Authority (EFSA) har vurdert re-godkjenning av preparatet, og finner det trygt i bruk. Ut fra slaktekyllingforsøk kan effektiviteten overføres til andre fjørfearter, der det også viser effekt. Siden det bare er formelle endringer i godkjenningen, er preparatet gitt en overgangsperiode. Da kan lagervare av preparatet eller fôrvarer der det inngår omsettes innen en viss dato og på visse betingelser. Perioden er 6 måneder fra rettsakten trer i kraft i EU.

Rettsakten ble diskutert i PAFF, seksjon fôrvarer, og ble votert der i november. Det har vært få kommentarer til forslaget, og det ble enstemmig vedtatt. Re-godkjenningen har varighet til 31. desember 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Re-godkjenning betyr at fôrindustrien kan bruke dette preparatet på samme måte som før.

Overgangsperioden som er gitt, gir den mulighet til å bruke opp lagervaren innen en viss tid, noe som er kostnadseffektivt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R2306 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2306 av 10. desember 2015 om godkjenningen av L-cystein hydroklorid-monohydrat som et førtilsetningsstoff til katt og hund

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder re-godkjenning av et preparat av den svovelholdige aminosyren L-cystein, brukt som smaksstoff i fôr til katt og hund. Preparatet er framstilt ved hydrolyse av keratin fra fjørfe-fjør. Det er klassifisert i kategorien Sensoriske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Smaksstoffer. Det er ikke satt grenser for tillatt innhold i fôr, men på bruksanvisningen/merkingen skal det angis at tildeling av L-cystein i fôret skal avhenge av behovet katter eller hunder har for svovelholdige aminosyrer. Dessuten at en må ta hensyn til andre svovelholdige aminosyrer i fôrrasjonen.

Re-godkjenning ble vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, og deres konklusjon er at preparatet er trygt i bruk. Det er godkjent som aromastoff i mat, og derfra trekkes konklusjonen om at det også er effektivt for å gi smak til kjæledyrfôr. Siden det bare er formelle endringer i re-godkjenningen fra den opprinnelige, er preparatet gitt en overgangsperiode. I denne perioden kan lagervare preparatet og premiks der det inngår, på visse betingelser brukes opp innen en gitt dato, og

den vil være 6 måneder etter rettsakten trer i kraft. Fôrmidler og fôrblandinger som inneholder preparatet får tilsvarende overgangsperiode av 24 måneders varighet på samme betingelser. Re-godkjenningen av aminosyrepreparatet brukt som smaksstoff i kjæledyrfôr ble drøftet i PAFF, seksjon fôrvarer, og ble votert der i november. Med de merkekravene som var foreslått, ble det enighet om innholdet i rettsakten. Re-godkjenningen har varighet til 31. desember 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Preparatet kan brukes som fôr, og med en gunstig overgangsperiode, kan også lagervaren brukes opp på gitte betingelser. Det er god ressursutnyttelse.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R2382 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2382 av 17. desember 2015 om godkjenningen av preparatet alfa-galaktosidase (EC 3.2.1.22) produsert ved hjelp av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) og endo-1,4-beta-glukanase produsert ved hjelp av *Aspergillus niger* (CBS 120604) som et fôrtilsetningsstoff til verpehøner og mindre fjørfearter som verpere (innehaver av godkjenningen Kerry Ingredients and Flavours)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder utvidet godkjenning av et enzympreparat, framstilt ved hjelp av to ulike mikroorganismer, og begge stammene som er benyttet er genmodifiserte. Preparatet ble godkjent som fôrtilsetningsstoff til livkylling, slaktekylling og til mindre fjørfearter til slakt i 2012. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer. Det er satt grenseverdier for minste tillatte innhold av de to mikroorganismene for at preparatet skal ha ønsket effekt. Videre er det anbefalt en største tillatte dosering. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert utvidelsen av bruksområdet, og finner preparatet trygt til flere formål i fjørfefôringen. Nå gjelder det verpehøner og verpere av andre mindre fjørfearter. Det har potensial til å øke eggvekten hos verpefjølfe.

Rettsaktforslag ble diskutert på flere møter i PAFF, seksjon fôrvarer, og ble votert der i november. Den utvidede godkjenningen gjelder til 7. januar 2026.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke få konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien får tilgang til et enzympreparat som har flere anvendelsesområder enn i dag. Det kan være ressursparende, da det samme preparatet kan brukes i mange ulike fjørfefôrblandinger.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og

miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0104 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/104 av 27. januar 2016 om godkjenningen av et preparat av *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 som et førtilsetningsstoff til mindre drøvtyggerarter til slakt og melkeproduksjon (innehaver av godkjenningen Prosol SpA)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten skal innlemmes etter hurtigprosedyren.

Et tidligere godkjent mikroorganismepreparat har fått utvidet bruksområde som tilsetningsstoff i fôr.

Tidligere godkjenning gjelder bruk i fôr til melkeku, storfe til slakt, hest, avlspurker og smågris.

Utvidelsen omfatter fôr til mindre drøvtyggerarter både til kjøtt- og melkeproduksjon. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. European Food Safety Authority, EFSA, har i sin vurdering av utvidelsen lagt vekt på bruken til andre drøvtyggere, og finner at preparatet også er trygt til det nye formålet. Det er satt grense for minste tillatte innhold i fôret for at preparatet skal ha ønsket effekt. Mengden er forskjellig for dyr i melk- og kjøttproduksjon. Det er ingen andre begrensninger i bruken.

Saken ble votert i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer i desember 2015. Det var få kommentarer til saken underveis, og det var et enstemmighet om å utvide godkjenningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten fører til endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. For fôrindustrien er det positivt preparatet får utvidet bruksområde. Produksjon av fôr til mindre drøvtyggerarter som sau og geit, utgjør et lite volum. Ved å kunne brukes samme preparatet i fôrblandinger til disse dyra som til andre drøvtyggere, sparer en ressurser, både arbeidsmessig, med lagerhold og økonomisk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016L0011 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv (EU) 2016/11 av 5. januar 2016 som endrer vedlegg II i rådsdirektiv 2002/57/EF om handel med såvare av olje- og fibervekster

Sammendrag av innhold

Rettsakten behandles etter hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder en endring i vedlegg II i rådsdirektiv 2002/57/EF om handel med såvare av olje- og fibervekster. Direktivet stiller minimumskrav til sortsrenhet. Kravet til sortsrenhet, som har vært minimum 90 %, er endret av to grunner. Den ene grunnen er at kravet ikke reflekterer den spesielle teknikken som produksjon av såvare av hybridsorter innebærer. Det er derfor tatt inn bestemmelser om krav til sortsrenhet for hybridsorter av oljeraps for klasse basis av hunkomponenten og hankomponenten, henholdsvis minimum 99,0 % og 99,9 %. Det er også behov for å endre kravene til sortsrenhet for andre oljerapssorter enn hybridsorter. Dette for å tilpasse EUs krav til OECDs Seed Scheme. Kravet til sortsrenhet for høstraps, klasse sertifisert vil som tidligere være 90,0 %, mens det for vårraps er fastsatt til 85 %. Siste frist for å ta i bruk de nye kravene er 1. januar 2017.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 13. september 1999 nr. 1052 om såvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XV Farlige stoffer

32015R1885 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1885 av 20. oktober 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 vedrørende forlengelse av godkjenningsperiodene for de aktive stoffene 2,4-D, Acibenzolar-s-methyl, Amitrole, Bentazone, Cyhalofop butyl, Diquat, Esfenvalerate, Famoxadone, Flumioxazine, DPX KE 459 (flupyr-sulfuron-methyl), Glyphosate, Iprovalicarb, Isoproturon, Lambda Cyhalothrin, Metalaxyl-M, Metsulfuron methyl, Picolinafen, Prosulfuron, Pymetrozine, Pyraflufen-ethyl, Thiabendazole, Thifensulfuron-methyl og Triasulfuron

Sammendrag av innhold

Godkjenningen av de aktive stoffene 2,4-D, Acibenzolar-s-methyl, Amitrole, Bentazone, Cyhalofop butyl, Diquat, Esfenvalerate, Famoxadone, Flumioxazine, DPX KE 459 (flupyr-sulfuron-methyl), Glyphosate, Iprovalicarb, Isoproturon, Lambda-Cyhalothrin, Metalaxyl-M, Metsulfuron methyl, Picolinafen, Prosulfuron, Pymetrozine, Pyraflufen-ethyl, Thiabendazole, Thifensulfuron-methyl og Triasulfuron utløper 31. desember 2015. På grunn av at vurderingene av søknadene er forsinket, av grunner som ikke skyldes søkerne, vil trolig godkjenningen utløpe før revurderingen er klar. Det er derfor nødvendig å forlenge godkjenningene frem til 30. juni 2016. Dersom det likevel skulle vise seg at stoffene ikke tilfredsstiller kriteriene vil utløpsdatoen settes tilbake til den opprinnelige datoen eller datoen for vedtak av denne forordningen avhengig av hvilken dato som er senest. Stoffene er vurdert etter overgangsregler mellom det nye og det gamle regelverket i EU, men det er hovedsakelig de nye kriteriene som er brukt.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som

tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R2033 Kommisjonens gjennomføringsforordning om fornyet av godkjenningen av det aktive stoffet 2,4-D i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

2,4 D får fornyet godkjenning som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. desember 2030. Stoffet flyttes fra liste A til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet. Søker har også en frist på å sende inn ytterligere dokumentasjon.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i henhold til kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler (innlemmet i EØS-avtalen). Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk for plantevernmidler, rådsdirektiv 91/414/EØF. Stoffer som står på listen skal etter hvert revurderes etter de nye, strengere reglene i forordning (EF) nr. 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoff skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

EUs program for revurdering av aktive stoffer kalles AIR (Annex I Renewal Project). Programmet ble startet opp under EUs gamle regelverk for plantevernmidler (direktiv 91/414/EØF), og har blitt videreført under EUs nye regelverk for plantevernmidler (forordning (EF) nr. 1107/2009). AIR-programmet ble oppdelt i fire trinn ut fra når godkjenningsperioden for det enkelte aktive stoff går ut. Programmet fordeler oppgaven med revurderinger mellom medlemslandene, og lister opp aktive stoffer som tidligere er godkjent i henhold til 91/414, og som skal vurderes på ny fordi godkjenningen går ut. De fire trinnene er vedtatt som forordninger.

Dette stoffet er vurdert i henhold til EUs revurderingsprogram AIR-2 der det kan variere hvilket datagrunnlag som er lagt til grunn. Der datakravene (evt kriteriene) er basert på direktiv 91/414/EØF, vil Norges tilpasningstekst gjøres gjeldende dersom preparatet søkes godkjent i Norge.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring av forskrift om plantevernmidler ved at listen over godkjente aktive stoffer blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R2047 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2047 av 16. november 2015 om fornyet av godkjenningen av det aktive stoffet esfenvalerate som substitusjonskandidat i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Esfenvalerate får fornyet godkjenning som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 22. desember 2022. Esfenvalerate er vurdert til å være en substitusjonskandidat. Stoffet flyttes derfor fra liste A til liste i vedlegget til forordning (EU) 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen) til liste E. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414 og E-listen inneholder stoffer som er kandidater for substitusjon. Preparater med stoffer på denne listen kan nektes godkjenning dersom det er andre alternative preparater for samme bruksområde på markedet med mindre negative egenskaper. Dette selv om preparatene ellers oppfyller alle krav til godkjenning.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i henhold til kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler (innlemmet i EØS-avtalen). Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk for plantevernmidler, rådsdirektiv 91/414/EØF. Stoffer som står på listen skal etter hvert revurderes etter de nye, strengere reglene i forordning (EF) nr. 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoff skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

EUs program for revurdering av aktive stoffer kalles AIR (Annex I Renewal Project). Programmet ble startet opp under EUs gamle regelverk for plantevernmidler (direktiv 91/414/EØF), og har blitt videreført under EUs nye regelverk for plantevernmidler (forordning (EF) nr. 1107/2009). AIR-programmet ble oppdelt i fire trinn ut fra når godkjenningsperioden for det enkelte aktive stoff går ut. Programmet fordeler oppgaven med revurderinger mellom medlemslandene, og lister opp aktive stoffer som tidligere er godkjent i henhold til 91/414, og som skal vurderes på ny fordi godkjenningen går ut. De fire trinnene er vedtatt som forordninger.

Dette stoffet er vurdert i henhold til EUs revurderingsprogram AIR-2 der det kan variere hvilket datagrunnlag som er lagt til grunn. Der datakravene (evt kriteriene) er basert på direktiv 91/414/EØF, vil Norges tilpasningstekst gjøres gjeldende dersom preparatet søkes godkjent i Norge.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring av forskrift om plantevernmidler ved at listen over godkjente aktive stoffer blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R2084 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2084 av 18. november 2015 om godkjenning av det aktive stoffet flupyradifuron, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Flupyradifuron godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel til 9. desember 2025. Stoffet legges til i liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet. Søker har også en frist på å sende inn ytterligere dokumentasjon.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i henhold til kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler (innlemmet i EØS-avtalen). Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk for plantevernmidler, rådsdirektiv 91/414/EØF. Stoffer som står på listen skal etter hvert revurderes etter de nye, strengere reglene i forordning (EF) nr. 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoff skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

EUs program for revurdering av aktive stoffer kalles AIR (Annex I Renewal Project). Programmet ble startet opp under EUs gamle regelverk for plantevernmidler (direktiv 91/414/EØF), og har blitt videreført under EUs nye regelverk for plantevernmidler (forordning (EF) nr. 1107/2009). AIR-programmet ble oppdelt i fire trinn ut fra når godkjenningsperioden for det enkelte aktive stoff går ut. Programmet fordeler oppgaven med revurderinger mellom medlemslandene, og lister opp aktive stoffer som tidligere er godkjent i henhold til 91/414, og som skal vurderes på ny fordi godkjenningen går ut. De fire trinnene er vedtatt som forordninger.

Dette stoffet er nytt og er vurdert etter datakrav og kriterier er i hht forordning (EU) 1107/2009.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring av forskrift om plantevernmidler ved at listen over godkjente aktive stoffer blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R2105 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2105 av 20. november 2015 om godkjenning av det aktive stoffet flumetralin som erstatningskandidat, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF)

nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Flumetralin får godkjenning som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel til 11. desember 2022. Flumetralin er vurdert til å være en substitusjonskandidat. Stoffer som oppfyller kriteriene for substitusjon føres opp på en liste. Stoffer som alt er godkjent og vurdert som kandidater for substitusjon er ført opp på en liste gitt i forordning (EU) 2015/408 (innlemmet i EØS-avtalen). For nye stoffer som er kandidater for substitusjon innføres det en egen liste E i vedlegg til forordning (EU) 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). Dette stoffet føres opp på den nye E-listen.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i henhold til kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler (innlemmet i EØS-avtalen). Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk for plantevernmidler, rådsdirektiv 91/414/EØF. Stoffer som står på listen skal etter hvert revurderes etter de nye, strengere reglene i forordning (EF) nr. 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoff skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

EUs program for revurdering av aktive stoffer kalles AIR (Annex I Renewal Project). Programmet ble startet opp under EUs gamle regelverk for plantevernmidler (direktiv 91/414/EØF), og har blitt videreført under EUs nye regelverk for plantevernmidler (forordning (EF) nr. 1107/2009). AIR-programmet ble oppdelt i fire trinn ut fra når godkjenningsperioden for det enkelte aktive stoff går ut. Programmet fordeler oppgaven med revurderinger mellom medlemslandene, og lister opp aktive stoffer som tidligere er godkjent i henhold til 91/414, og som skal vurderes på ny fordi godkjenningen går ut. De fire trinnene er vedtatt som forordninger.

Dette stoffet er nytt og er vurdert i hht forordning (EU) 1107/2009.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring av forskrift om plantevernmidler ved at listen over godkjente aktive stoffer blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R2198 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2198 av 27. november 2015 om godkjenning av det aktive stoffet rescalure, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Rescalure godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 18.12.2025. Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (Innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-

listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter nytt regelverk.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler (Innlemmet i EØS-avtalen). Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring av forskrift om plantevernmidler ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D2278 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/2278 av 4. desember 2015 om endring av vedlegg I og II til beslutning 2004/558/EF som angår fristatus for infektøs bovin rhinotracheitis for delstatene Bremen, Hessen og Niedersachsen i Tyskland

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer kapittel I i vedlegg I og II av beslutning 2004/558/EF, som listefører medlemsstater som er erklært frie for infektøs bovin rhinotracheitt (IBR) forårsaket av bovint herpesvirus type 1 (BHV-1). De føderale statene Bremen, Hessen og Niedersachsen i Tyskland oppfyller nå kravene til fristatus i henhold til direktiv 64/432/EF, og erklæres derfor fri for sykdommen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendringer. De aktuelle land- og regionslistene i EØS er ikke tatt med i våre forskrifter, men informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32015L1168 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2015/1168/EU 15. juli 2015 som endrer direktiv 2003/90/EF og 2003/91/EF om gjennomføring av artikkel 7 i rådsdirektivene 2002/53/EF og 2002/55/EF, når det gjelder sortskjennetegn og minstekrav ved sortsprøving av jordbruksvekster og grønnsaker

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder endring av kommisjonsdirektivene 2003/90/EF og 2003/91/EF om sortskjennetegn og bruk av disse ved nyhetsprøving (DUS-test) av nye plantesorter av hhv. jordbruksvekster og grønnsaker. Nyhetsprøving av en sort foregår i samsvar med egne retningslinjer for bruk av sortskjennetegn. EUs organ for planteforedlerett (CPVO) utarbeider slike retningslinjer for stadig flere arter. For at retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med nyhetsprøving og sortslisteopptak i de enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommisjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fastsatt slike retningslinjer, skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet av den internasjonale unionen for beskyttelse av nye plantesorter (UPOV). I tillegg endrer UPOV og CPVO retningslinjene etter behov slik at det i rettsakten må vises til en annen versjon enn tidligere. Det framgår av vedleggene til rettsaktene hvilke retningslinjer som skal brukes. For arter som EU og UPOV ikke har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser. I EU er det i 2015 laget nye retningslinjer for åkerbønne, gressløk, bete, gresskar, erter, reddik og svartrot. I rettsakten vises det til disse nye retningslinjene. Siste frist for å ta i bruk de nye retningslinjene er 1. juli 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Relevant regelverk i Norge er forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Det utføres ikke lenger nyhetsprøving eller DUS-test i Norge. Når Mattilsynet mottar søknader om godkjenning av nye sorter for opptak på norsk offisiell sortsliste, kjøper Mattilsynet nyhetsprøvingen fra andre land. Endringene i rettsakten er uten betydning for Norge. Høring hos næringen anses som overflødig da endringene er uten allmenn, praktisk interesse. Det er ikke behov for endringer i norsk regelverk, men rettsaktnummeret føyes til under EØS-henvisninger i forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVI Offentlige innkjøp

32014L0023 EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2014/23/EU av 26. februar 2014 om tildeling av konsesjonskontrakter

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen fremmet 20. desember 2011 et forslag om et nytt direktiv om tildeling av konsesjonskontrakter. Kommisjonens forslag har vært gjenstand for trilogforhandlinger mellom Rådet, Parlamentet og Kommisjonen. Direktivet ble vedtatt 26. februar 2014.

Konsesjonskontrakt er definert som en gjensidig bebyrdende avtale der vederlaget for tjenesten som skal utføres enten utelukkende består av retten til å utnytte tjenesten eller i en slik rett sammen med betaling. Dette innebærer at den vesentlige driftsrisikoen må være overført til konsesjonæren. Det betyr at konsesjonæren ikke er garantert å få dekket sine investeringer eller driftskostnader knyttet til gjenstanden for konsesjonen.

Med unntak av konsesjonskontrakter for bygg og anlegg, som er delvis omfattet av dagens anskaffelsesdirektiver, er det i dag ikke egne prosedyreregler for tildeling av konsesjonskontrakter. EØS-avtalens grunnleggende prinsipper om likebehandling, gjennomsiktighet og ikke-diskriminering gjelder likevel ved tildeling av tjenestekonsesjonskontrakter som kan påvirke samhandelen innen EØS. Det foreligger en rekke avgjørelser fra EU-domstolen knyttet til hvordan begrepet konsesjonskontrakt skal defineres, og hvordan de generelle EU/EØS-rettslige traktatprinsippene skal anvendes på disse kontraktene. Formålet med forslaget til nytt regelverk for konsesjonskontrakter er å klargjøre gjeldende rettspraksis og hindre konkurransevridning.

Hovedpunktene i direktivet er som følger:

- Både tjenestekonsesjonskontrakter og konsesjonskontrakter for bygg og anlegg er omfattet, inkludert forsyningssektorene med visse unntak innen transportsektoren.
- Kontraktene er underlagt en kunngjøringsplikt, men ingen detaljerte prosedyrekrav. Generelle traktatprinsipper og prosessuelle garantier må overholdes.
- Det er generell adgang til å forhandle med leverandørene.
- Terskelverdien er satt til 5 186 000 euro.
- Konsesjonskontraktens varighet skal begrenses til den tid som er nødvendig for konsesjonæren for å tjene inn sine investeringer med tillegg av en rimelig avkastning.

Merknader

Rettsakten innlemmes i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke.

En gjennomføring i Norge vil skje i form av en ny lov om offentlige anskaffelser og en egen forskrift om tildeling av konsesjonskontrakter. Nærings- og fiskeridepartementet har fremmet forslag om ny lov om offentlige anskaffelser, se Prop. 51 L (2015-2016).

Offentlige oppdragsgivere må allerede i dag overholde de generelle traktatbestemmelsene, inkludert krav til likebehandling, åpenhet og ikke-diskriminering, når de tildeler konsesjonskontrakter. Dersom forslaget blir vedtatt, blir disse forpliktelsene klargjort, men også mer detaljert regulert.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Direktivet anses EØS-relevant og akseptabelt.

32014L0024 EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlige innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF

Sammendrag av innhold

Nytt direktiv om offentlige anskaffelser avløser direktiv 2004/18/EC. Direktivet ble vedtatt 26. februar 2014. I forkant av dette ble det gjennomført en bred høring av anskaffelsesregelverket i form av en grønnbok våren 2011. I denne høringen ble det fra norsk side blant annet gitt uttrykk for behov for enklere og mer fleksible regler. Kommisjonens forslag har vært gjenstand for trilogforhandlinger mellom Rådet, Parlamentet og Kommisjonen.

Hovedinnhold i direktivet

Kommisjonen har uttalt at målene med endringene er enklere og mer fleksible regler, større rettslig klarhet, å legge bedre til rette for små og mellomstore bedrifter på markedet for offentlige anskaffelser og å legge bedre til rette for at offentlige oppdragsgivere kan ivareta hensynet til miljø, sosiale hensyn, innovasjon, etc., gjennom sine anskaffelser. Revisjon av anskaffelsesdirektivene er en del av Single Market Act som skal bidra til økt økonomisk vekst gjennom en revitalisering av det indre markedet, og er et virkemiddel for å fremme målene i Europa 2020-strategien for "smart, sustainable and inclusive growth".

Kravene til dokumentasjon fra leverandørene forenkles, og det legges blant annet i større grad opp til bruk av egenerklæringer som foreløpig bevis. Oppdragsgiver er kun forpliktet til å kreve at den leverandøren som har vunnet konkurransen, fremlegger de etterspurte sertifikatene. Videre reduseres tidsfristene, og skillet mellom kvalifikasjonskrav og tildelingskriterier mykes noe opp.

Det åpnes opp for en noe større adgang til å velge anskaffelsesprosedyre med forhandlinger, og det innføres en helt ny anskaffelsesprosedyre, innovasjonspartnerskap, som skal bidra til innovasjon. Det innføres også en forenklet prosedyre med veiledende kunngjøring for ikke-statlige myndigheter. Skillet mellom prioriterte tjenester (tjenester som i dag er omfattet av alle kravene til anskaffelsesprosedyrene) og uprioriterte tjenester (tjenester som i dag bare i begrenset grad er regulert av direktivet, som for eksempel helse- og sosialtjenester, juridiske tjenester, visse transporttjenester, fritids-, kultur- og sportstjenester mv.) oppheves. Blant tjenester som i dag er uprioriterte, får vi tre kategorier:

- Noen blir underlagt direktivet fullt ut. Dette gjelder utvelgelse og rekruttering av personell, transport på vann og støtte- og hjelpetjenester i forbindelse med transport.
- Hoveddelen av dagens uprioriterte tjenester, blant annet helse- og sosialtjenester og kultur- og utdanningstjenester, blir omfattet av egne og mer fleksible regler enn andre tjenester som er underlagt direktivet. Terskelverdien for disse tjenestene er 750 000 euro. Disse reglene innebærer ikke omfattende prosedyrekrav, men at det stilles visse grunnleggende krav til åpenhet og likebehandling ved kjøp av disse tjenestene, herunder krav om kunngjøring.
- Andre tjenester blir helt unntatt, bl.a. visse juridiske tjenester, offentlig transport med jernbane og t-bane, lån og enkelte forsvars- og beredskapstjenester som ytes av frivillige organisasjoner.

For å bedre adgangen til offentlige oppdrag for små og mellomstore bedrifter pålegges oppdragsgiver å gi en begrunnelse dersom kontrakter ikke deles opp. Videre angis det hvilke maksimumskrav oppdragsgiver kan stille til leverandørenes omsetning. Kravene til årlig omsetning kan ikke overstige to ganger kontraktens verdi.

Unntaket for offentlig-offentlig samarbeid reguleres, herunder egenregi. Dette gjelder både såkalt vertikalt samarbeid (dvs. utvidet egenregi) og horisontalt samarbeid (samarbeid mellom flere organer der det ikke etableres et eget rettssubjekt). Reglene innebærer i all hovedsak en kodifisering av rettspraksis, men med enkelte justeringer og klargjøringer.

Medlemslandene skal treffe egnede tiltak for å sikre at de økonomiske aktørene i forbindelse med gjennomføring av offentlige kontrakter etterlever gjeldende nasjonale og internasjonale regelverk om miljø, grunnleggende menneskerettigheter og arbeidsrettigheter. Det blir i tillegg adgang til å legge vekt på forhold ved produksjonsprosessen utover aspekter som påvirker egenskaper ved det som anskaffes. Det blir også en tydeligere adgang til å trekke inn livssyklus kostnader i tildelingsfasen.

Medlemslandene pålegges å bruke elektronisk kommunikasjon for hele anskaffelsesprosessen fra kunngjøring, innlevering av tilbud til tildeling av kontrakt. Fristen for å gjennomføre denne forpliktelsen er 54 måneder. For innkjøpssentraler inntreffer likevel dette kravet etter 36 måneder.

Det innføres noen nye avvisningsgrunner, bl.a. ved påviste brudd på gjeldende nasjonale og internasjonale regelverk om miljø, grunnleggende menneskerettigheter og arbeidsrettigheter. Det innføres også en ny obligatorisk avvisningsregel for barnearbeid og andre former for menneskehandel og for deltakelse i terroristaktiviteter eller -finansiering. Dessuten reguleres adgangen til såkalt "self cleaning", dvs bestemmelser om hvordan en leverandør som kan eller skal avvises kan gjøre opp for seg igjen slik at han likevel kan delta i konkurranser om offentlige kontrakter.

Det innføres regler om endring av kontrakt, som i hovedsak er en kodifisering av rettspraksis.

Endelig inneholder direktivet nye bestemmelser om forvaltning av anskaffelsesregelverket. Det skal tilbys gratis informasjon og veiledning om tolkning og anvendelse av regelverket, og oppdragsgivere skal få støtte til planlegging og gjennomføring av anskaffelsesprosessene. Videre innføres krav om at etterlevelsen av anskaffelsesreglene overvåkes, og at resultatet av overvåkingen offentliggjøres og rapporteres til Kommisjonen.

Merknader

Rettsakten innlemmes i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke.

En gjennomføring i Norge vil skje i form av en ny lov om offentlige anskaffelser og en ny forskrift om offentlige anskaffelser. Nærings- og fiskeridepartementet har fremmet forslag om ny lov om offentlige anskaffelser, se Prop. 51 L (2015-2016).

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har vært behandlet i spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Det har også vært innhentet synspunkter fra kontaktutvalget for offentlige anskaffelser. I samråd med spesialutvalget for offentlige anskaffelser samt Island og Liechtenstein er det utarbeidet et EØS/EFTA-kommentar, som er fremmet for Rådet, Europaparlamentet, Kommisjonen og andre relevante aktører. Videre har Norge spilt inn "non-papers" til forhandlingene på enkelte områder. Norge avgav i 2011 høringsuttalelse til Kommisjonens grønnbok om moderniseringen av EUs anskaffelsespolitikk (brev fra Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet 15. april 2011 til EU-Kommisjonen). Direktivet anses EØS-relevant og akseptabelt.

32014L0025 Europaparlaments- og rådsdirektiv om offentlige kontrakter av enheter som opererer innenfor tjenestesektorene vann, energi, transport og post

Sammendrag av innhold

Nytt direktiv om offentlige anskaffelser innen forsyningssektorene avløser direktiv 2004/17/EC om det samme. Direktivet ble vedtatt 26. februar 2014, samtidig med et nytt direktiv for klassisk sektor og et nytt direktiv om konsesjonskontrakter. I forkant av dette var det gjennomført en bred høring om reglene, blant annet i form av en grønnbok våren 2011. I denne høringen ble det blant annet gitt uttrykk for behov for enklere og mer fleksible regler. Kommisjonens forslag har vært gjenstand for trillogforhandlinger mellom Rådet, Parlamentet og Kommisjonen.

Mange av bestemmelsene i gjeldende direktiv for forsyningssektorene er de samme som i direktiv for klassisk sektor. Endringer blir da sammenfallende med endringer i klassisk sektor, og det vises derfor generelt til EØS-notatet om nytt direktiv om offentlige anskaffelser.

Bestemmelsene i direktiv for forsyningssektorene er gjennomgående mer fleksible enn i klassisk direktiv, og det er ikke gitt like omfattende prosedyreregler. En del av endringene i prosedyrereglene for klassisk sektor er derfor ikke relevante for forsyningssektorene.

De viktigste av endringene som bare gjelder forsyningssektorene, er endringer i prosedyren for å få fritak fra direktivet når aktiviteten er utsatt for tilstrekkelig konkurranse (art. 30 i gjeldende direktiv).

Oppdragsgivere som driver leting etter olje og gass er unntatt fra direktivet, siden denne sektoren er funnet å være utsatt for tilstrekkelig konkurranse. Det gjøres også enkelte endringer knyttet til bruk av rammeavtaler og avvisning av tilbud på grunn av forhold ved leverandøren.

Merknader

Rettsakten innlemmes i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke.

En gjennomføring i Norge vil skje i form av en ny lov om offentlige anskaffelser og en ny forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene. Nærings- og fiskeridepartementet har fremmet forslag om ny lov om offentlige anskaffelser, se Prop. 51 L (2015-2016).

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har, sammen med forslag til nytt direktiv om offentlige anskaffelser, vært behandlet i spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Det har også vært innhentet synspunkter fra kontaktutvalget for offentlige anskaffelser. I samråd med spesialutvalget for offentlige anskaffelser samt Island og Liechtenstein er det utarbeidet et EØS/EFTA-kommentar, som er fremmet for Rådet, Europaparlamentet, Kommisjonen og andre relevante aktører. Det er ikke utarbeidet en særlig EØS/EFTA-posisjon eller norsk posisjon til endringsforslagene som bare gjelder direktiv for forsyningssektorene. Videre har Norge spilt inn "non-papers" til forhandlingene på enkelte områder. Norge avga i 2011 høringsuttalelse til Kommisjonens grønnbok om modernisering av EUs anskaffelsespolitikk (brev fra Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet 15. april 2011 til EU-Kommisjonen). Direktivet anses EØS-relevant og akseptabelt.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

Vedlegg XVI Offentlige innkjøp

32015R1986 EU-kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1986 av 11. november 2015 som etablerer standardiserte kunngjøringsskjemaer for offentlige anskaffelser og opphever gjennomføringsforordning 842/2011

Sammenheng av innhold

Gjennomføringsforordning (EU) 2015/1986 av 11. november 2015 inneholder 25 kunngjøringsskjema til bruk for oppdragsgivere som skal kunngjøre sine innkjøp. Skjemaene er delvis videreføring av tidligere skjemaer og delvis innføring av nye, for eksempel til bruk ved kunngjøring av konsesjonskontrakter. Forordningen opphever gjennomføringsforordning 842/2011.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil bli gjennomført i norsk rett ved at kunngjøringsskjemaene vil bli oversatt til norsk og lagt inn i den norske nettbaserte databasen for kunngjøring av anskaffelser, som ny forskrift om offentlige anskaffelser, ny forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene og ny forskrift om konsesjonskontrakter viser til.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen hører inn under spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Forordningen anses EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten faller inn under EFTA-sekretariatets "fast-track" prosedyre.

32015R2170 Kommissjonens delegerede forordning om endring av Europaparlaments og rådsdirektiv 2014/24/EU vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av terskelverdiene for offentlige anskaffelser i nytt anskaffelsesdirektiv, direktiv 2014/24/EU.

Det følger av EØS-avtalens bestemmelser om offentlige anskaffelser at avtalepartene skal justere sine terskelverdier hvert annet år. Dette for å ta høyde for svingninger i valutakursene. Tilsvarende forpliktelser følger av WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA-avtalen).

Ifølge prosedyren angitt i direktiv 2014/24/EU, fastsetter Kommisjonen en endringsforordning som pålegger justeringer i terskelverdiene fastsatt i EUR. Nye terskelverdier for perioden 2016 og 2017 er fastsatt i Kommisjonens forordning (EU) 2015/2170 av 24. november 2015. Forordningen trådte i kraft 1. januar 2016 for EU medlemslandene.

Terskelverdiene i anskaffelsesdirektivet endres som følger:

- Terskelverdiene i artikkel 4 litra a og artikkel 13 (1) litra a endres fra 5 186 000 EUR til 5 225 000 EUR
- Terskelverdiene i artikkel 4 litra b endres fra 134 000 EUR til 135 000 EUR
- Terskelverdiene i artikkel 4 litra c og artikkel 13 (1) litra b endres fra 207 000 EUR til 209 000 EUR

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) vil omregne disse terskelverdiene til norske kroner. Når forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vil ESA offentliggjøre nye norske terskelverdier i EØS tillegget til EU-tidende.

Merknader

Nytt anskaffelsesdirektiv vil bli gjennomført i Norge i form av en ny lov og forskrift om offentlige anskaffelser. Ovennevnte terskelverdier vil bli lagt til grunn ved vedtakelsen av den nye forskriften. Nye terskelverdier svarer for øvrig til nye terskelverdier i det gjeldende anskaffelsesdirektivet, direktiv 2004/18/EF.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen hører inn under spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Forordningen anses EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten faller inn under EFTA-sekretariatets "fast-track" prosedyre.

32015R2171 Kommissjonens delegerede forordning om endring av Europaparlaments og rådsdirektiv 2014/25/EU vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av terskelverdiene for offentlige anskaffelser i nytt forsyningsdirektiv, direktiv 2014/25/EU.

Det følger av EØS-avtalens bestemmelser om offentlige anskaffelser at avtalepartene skal justere sine terskelverdier hvert annet år. Dette for å ta høyde for svingninger i valutakursene. Tilsvarende forpliktelser følger av WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA-avtalen).

Ifølge prosedyren angitt i direktiv 2014/25/EU, fastsetter Kommisjonen en endringsforordning som pålegger justeringer i terskelverdiene fastsatt i EUR. Nye terskelverdier for perioden 2016 og 2017 er fastsatt i Kommisjonens forordning (EU) 2015/2171 av 24. november 2015. Forordningen trådte i kraft 1. januar 2016 for EU medlemslandene.

Terskelverdiene i anskaffelsesdirektivet endres som følger:

- Terskelverdiene i artikkel 15 litra a endres fra 414 000 EUR til 418 000 EUR
- Terskelverdiene i artikkel 15 litra b endres fra 5 186 000 EUR til 5 225 000 EUR

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) vil omregne disse terskelverdiene til norske kroner. Når forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vil ESA offentliggjøre nye norske terskelverdier i EØS tilleggset til EU-tidende.

Merknader

Nytt forsyningsdirektiv vil bli gjennomført i Norge i form av en ny lov om offentlige anskaffelser og ny forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene. Ovennevnte terskelverdier vil bli lagt til grunn i den nye forskriften. Nye terskelverdier svarer for øvrig til nye terskelverdier i det gjeldende forsyningsdirektivet, direktiv 2004/17/EF.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen hører inn under spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Forordningen anses EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten faller inn under EFTA-sekretariatets "fast-track" prosedyre.

32015R2172 Kommisjonens delegerede forordning om endring av Europaparlaments og rådsdirektiv 2014/23/EU vedrørende terskelverdiene for anvendelse av fremgangsmåtene ved inngåelse av kontrakter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endring av terskelverdiene for offentlige anskaffelser i nytt konsesjonskontraktdirektiv, direktiv 2014/23/EU.

Det følger av EØS-avtalens bestemmelser om offentlige anskaffelser at avtalepartene skal justere sine terskelverdier hvert annet år. Dette for å ta høyde for svingninger i valutakursene. Tilsvarende forpliktelser følger av WTO-avtalen om offentlige anskaffelser (GPA-avtalen).

Ifølge prosedyren angitt i direktiv 2014/23/EU, fastsetter Kommisjonen en endringsforordning som pålegger justeringer i terskelverdiene fastsatt i EUR. Nye terskelverdier for perioden 2016 og 2017 er fastsatt i Kommisjonens forordning (EU) 2015/2172 av 24. november 2015. Forordningen trådte i kraft 1. januar 2016 for EU medlemslandene.

Terskelverdiene i anskaffelsesdirektivet endres som følger:

- Terskelverdien i artikkel 8 (1) endres fra 5 186 000 EUR til 5 225 000 EUR

EFTAs overvåkingsorgan (ESA) vil omregne denne terskelverdien til norske kroner. Når forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vil ESA offentliggjøre ny norsk terskelverdi i EØS tilleggset til EU-tidende.

Merknader

Konsesjonskontraktdirektivet vil bli gjennomført i Norge i form av en ny lov om offentlige anskaffelser og en forskrift om konsesjonskontrakter. Ovennevnte terskelverdier vil bli lagt til grunn i den nye forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen er behandlet i spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Forordningen anses EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten faller inn under EFTA-sekretariatets "fast-track" prosedyre.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D1554 Diagnostisk manual til direktiv 2006/88/EC - krav til overvåking og diagnostikk

Sammendrag av innhold

Den diagnostiske manualen som det nå jobbes med inneholder krav til prøvetaking for å oppnå frihet, få tilbake frihet etter utbrudd og vedlikeholde fristatus for liste 2 sykdommer i EØS-området. Det har vært jobbet med rettsakten helt siden fiskehelsesdirektivet trådte i kraft i 2006. Norge har vært aktivt med hele veien og det siste året har vi sammen med Veterinærinstituttet (VI) vært med på å utarbeide de kapitlene som de er referanselaboratorium for, samtidig som de også har fått mulighet til å kommentere på de andre kapitlene underveis. Den diagnostiske manualen er lenge etterlenget og vil harmonisere EØS-landenes krav til å oppnå frihet, få tilbake frihet etter utbrudd og vedlikeholde fristatus for liste 2 sykdommer. Frem til nå har det vært opp til hvert enkelt land å legge listen for prøvetaking, som oftest basert på tidligere utkast til manual. En endelig vedtakelse av manualen vil standardisere overvåkingskravene.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ingen endring i norsk regelverk. Imidlertid blir prøveantallet for å oppnå frihet, få tilbake frihet etter utbrudd og vedlikeholde fristatus for liste 2 sykdommer endret sammenliknet med det Norge har operert med tidligere. Mattilsynets ansatte og næringen må derfor orienteres om hvilke krav som vil gjelde i fremtiden.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for norsk forvaltning eller næringsliv.

Sakkyndige instansers merknader

Veterinærinstituttet har i egenskap av å være OIEs referanselaboratorium for infeksjøs lakseanemi (ILA), laget utkastet til den delen av manualen som omtaler denne sykdommen. De har også sett på de andre delene av manualen og finner rettsakten akseptabel.

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R2307 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2307 av 10. desember 2015 om godkjenningen av menadion natrium-bisulfitt og menadion nikotinamid-bisulfitt som førtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder re-godkjenning av to menadion-preparater, vitamin K3, til alle dyrearter.

Preparatene er klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Vitaminer, provitaminer mm. Menadion nikotinamid-bisulfitt inneholder også nikotinamid, vitamin B3, men mengdene er så små at det ikke tillegges betydning her. Preparatene er framstilt ved kjemisk syntese og kan være forurensset med krom. Derfor er det satt grense for største tillatte innhold av krom, for å unngå helseskader forårsaket av kromstøvsøv hos de som håndterer preparatene. Det er ikke satt grenseverdier for innhold av de to preparatene i fôr, men det kreves at de tilsettes fôr i form av premiks. Preparatene er ikke tillatt å tilsette i drikkevann, men kan inngå i fôrblandinger som gis i vann.

European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert en re-godkjenning og fant at preparatene er trygge i bruk og at de har effekt som K-vitaminikilde til alle dyrearter. Siden det bare er formelle endringer i godkjenningen, vil preparatene få en overgangsperiode. Da kan lagervare av preparatene og premiks og fôrblandinger der de inngår, godkjent tidligere, brukes opp på visse betingelser. Periodens varighet er 6 måneder etter fastsettelse av rettsakten for preparat og premiks, 12 måneder for fôrmidler eller fôrblandinger til matproduserende dyr og 24 måneder for fôrblandinger til ikke-matproduserende dyr.

Forslaget til rettsakt ble diskutert i PAFF, seksjon fôrvarer, i flere møter, og med krav om å ta hensyn til arbeidertrygghet (HMS-regler), ble den votert med enstemmig resultat i november. Nå er re-godkjenningen fastsatt som en forordning. Den har varighet til 31. desember 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke få konsekvenser for Mattilsynet tilsynsaktivitet.

Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatene på samme måte som før. Med den overgangsordningen som er foreslått, kan også lagervare produsert etter den opprinnelige godkjenningen brukes opp på visse og gunstige betingelser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/ HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I
NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

**32014R1146 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1146/2014 av 23. oktober 2014 om
endring av vedlegg II, III, IV og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av antrakinson,
benfluralin, bentazon, bromoksynil, klortalonil, famoksadon, imazamoks,
metylbromid, propanil og svovelsyre i eller på visse produkter**

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimale grenseverdier (MRL) for antrakinson, benfluralin, bentazon, bromoksynil, klortalonil, famoksadon, imazamoks, metylbromid, propanil og svovelsyre i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

Det er ikke har vært oppført maksimale grenseverdier for antrakinson, metylbromid og svovelsyre i forordning (EF) nr. 396/2005. Siden disse heller ikke er oppført i vedlegg IV, anvendes standardgrenseverdien 0,01 mg/kg.

Med denne endringsforordningen oppføres svovelsyre på grunn av lav giftighet i vedlegg IV, som er en liste over stoffer det er vurdert å ikke være nødvendig å fastsette grenseverdier for. Antrakinson, imazamoks og metylbromid oppføres i vedlegg V oversikt over stoffer der MRLer er satt til LOQ. De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon. Endringer av grenseverdier i denne forordningen er vedtatt i EU i forbindelse med en revurdering av eksisterende grenseverdier (artikkel 12-vurdering). Endringene av grenseverdier i denne forordningen skal gjelde fra 18. mai 2015 i EU. Forutsatt at forordningen tas inn i norsk regelverk før denne dato, vil MRLene få anvendelse i Norge fra samme dato.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 1146/2014

<u>Antrakinson</u> Fordi det ikke lenger er noen godkjent bruk av antrakinson i EU og det heller ikke er meldt fra om godkjent bruk i tredjestater, er alle MRLer oppført ved LOQ for stoffet. Stoffet oppføres i vedlegg V.		
<u>Benfluralin</u> LOQ fastsettes lavere for flere produktgrupper.		
<u>Produkt</u>	<u>Gjeldende MRL (mg/kg)</u>	<u>MRL 1146/2014 (mg/kg)</u>
Salat	0,1	0,02*
Solsikkefrø	0,1	0,02*
Erter med belg og erter uten belg	0,1	0,02*

Agurk og gresskarfamilien uspiselig skall	0,1	0,02*
Reddiker	0,05*	0,05
<u>Bentazon (N) (restdefinisjon).</u>		
Det fastsettes lavere LOQ for de fleste produktgrupper.		
<u>Produkt</u>	<u>Gjeldende MRL (mg/kg)</u>	<u>MRL 1146/2014 (mg/kg)</u>
Potet	0,1*	0,2 (ft)
Hvitløk, sjalottløk	0,1*	0,06
Kepaløk	0,1*	0,1
Urter	15	10
Bønner uten belg	0,1*	0,05
Erter med belg	0,5	0,3
Erter uten belg	0,2	0,05
Linser	0,1*	0,05
Purre	0,1*	0,15 (ft)
Bønner (tørkede)	0,1*	0,1
Erter(tørkede)	0,1	1
Linfrø	0,1*	0,2
Peanøtter	0,1*	0,05
Bygg, havre, ris, rug, sorghum, hvete	0,1*	0,1
Mais	0,1*	0,2
Hirse	0,1*	0,08
Svin fett og svin spiselig slakteavfall	0,05*	0,15 (ft)
Svin nyrer	0,05*	0,05 (ft)
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: fett og spiselig slakteavfall	0,05*	1 (ft)
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: nyrer	0,05*	0,3 (ft)

Bromoksynil (restdefinisjon bromoksynil inklusive dets estere uttrykt som bromoksynil).

LOQ fastsettes lavere for flere produktgrupper, i visse tilfeller endres ikke MRL (tallverdi), men stjerne som angir at MRL er ved LOQ fjernes.

<u>Produkt</u>	<u>Gjeldende MRL (mg/kg)</u>	<u>MRL 1146/2014 (mg/kg)</u>
Bygg, havre, rug, sorghum og hvete	0,05*	0,05
Hirse	0,05*	0,1
Svin lever og svin nyrer	0,05	0,1
Svin spiselig slakteavfall	0,2	0,1
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: fett	0,05	0,2
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: lever	0,05	0,5
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: nyrer	0,05	0,3
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: spiselig slakteavfall	0,2	0,5
Fjørfe spiselig slakteavfall	0,2	0,05*

Klortalonil (restdefinisjon for honning)

Flere eksisterende MRLer for flere produkter fastsettes som midlertidige MRLer og disse markeres med fotnote (ft) som angir senere revurdering av disse.

<u>Produkt</u>	<u>Gjeldende MRL (mg/kg)</u>	<u>MRL 1146/2014 (mg/kg)</u>
Kjernefrukt	1	2 (ft)
Jordbær	5	4 (ft)
Tranebær	2	0,01*
Solbær, hvitrips og rødrups	20	0,01*
Stikkelsbær	20	15 (ft)
Bananer	0,2	15 (ft)
Papaya	20	15 (ft)

Poteter	0,02	0,01* (ft)
Gulerøtter	1	0,3 (ft)
Pepperrot, pastinakk, rotpersille, havrerot og neper	0,01*	0,3 (ft)
Hvitløk, kepaløk og sjalottløk	0,5	0,01* (ft)
Tomater og auberginer	2	6 (ft)
Paprika (chilipepper), okra og andre (<i>Solanacea</i>)	2	0,01*
Slangeagurk	1	5 (ft)
Mandelgresskar og andre (gresskarfamilien spiselig skall)	0,01*	5 (ft)
Meloner	2	1 (ft)
Brokkoli og andre (blomsterkål)	5	0,01*
Blomkål	5	2 (ft)
Hvitkål og rødkål	3	0,6 (ft)
Vårkarse og portulakk	5	0,01*
Kjørvel, gressløk, salvie, rosmarin, timian, basilikum, laubærblader, estragon og andre (urter)	5	0,02*
Bønner uten belg	2	3 (ft)
Erter uten belg	2	5 (ft)
Erter med belg	0,3	1 (ft)
Linser	0,01*	0,6 (ft)
Hageselleri	20	10 (ft)
Purre	40	8 (ft)
Dyrket sopp	2	0,5 (ft)
Bønner (tørkede)	1	3 (ft)
Linser (tørkede) og lupiner (tørkede)	1	0,2 (ft)
Andre (tørkede belgfrukter)	1	0,01* (ft)
Bygg	0,3	0,4 (ft)
Havre	0,1	0,4 (ft)

Humle (tørket)	50	60 (ft)
Sukkerbete (rot)	0,5	0,01*
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: muskel	0,02	0,15 (ft)
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: fett	0,07	0,1
Storfe, sauer, geiter: nyrer	0,3	0,7
Storfe, sauer, geiter, hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: spiselig slakteavfall	0,2	0,7
hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: nyrer	0,2	0,7
Fjørfe: lever, nyrer og spiselig slakteavfall	0,07	0,01* (ft)
Melk	0,07	0,1
<u>Famoksadon</u> LOQ ble fastsatt lavere for flere produktgrupper. Alle grenseverdier for animalske produkter ble nå fastsatt som midlertidige MRLer som skal revurderes fordi EFSA har vurdert at det mangler noe dokumentasjon om analysemetoder.		
<u>Produkt</u>	<u>Gjeldende MRL (mg/kg)</u>	<u>MRL 1146/2014 (mg/kg)</u>
Poteter	0,02*	0,02
Tomater	1	2
Auberginer	1	1,5
Meloner	0,3	0,7
Bygg	0,02*	0,2
Havre	0,2	0,1
Rug	0,02*	0,05
Hvete	0,02*	0,1
Landdyr (unntatt fjørfe): fett, lever, nyrer og spiselig slakteavfall	0,05*	0,5 (ft)
Melk	0,05*	0,03 (ft)

Imazamoks

Det er ingen fastsatte grenseverdier over analytisk bestemmelsesgrense. LOQ fastsettes høyere for urter.

Stoffet oppføres i vedlegg V (stoffer med MRL på LOQ).

Propanil

Det finnes i dag ingen fastsatte MRLer for stoffet. MRLer er fastsatt ved LOQ. Stoffet blir oppført i vedlegg V. LOQ fastsatt lavere for alle produkttyper der LOQ tidligere er oppført. Det oppføres MRLer ved LOQ for sukkerplanter og animalske produkter fra landdyr.

Metylbromid

Det er ingen godkjent bruk av metylbromid som plantevernmiddel i EU (heller ikke i Norge) og det er heller ikke notifisert fra tredjestater om godkjent bruk i andre land. Det er ikke oppført grenseverdier for metylbromid, men standardgrenseverdien på 0,01 mg/kg får anvendelse (artikkel 18 i forordning (EF) nr. 396/2005).

Svovelsyre (N)

Det er bestemt etter anbefaling fra EFSA at svovelsyre på grunn av sin lave giftighet skal oppføres i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 396/2005. Dette vedlegget er en liste over stoffer og andre plantevernmidler (biologiske preparater) der det er vurdert at det ikke er nødvendig å fastsette noen grenseverdi.

* MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ, (ft) fotnote ved midlertidig fastsatte MRLer, (N) stoffet er godkjent i Norge

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten:

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon ved skriftlig prosedyre, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1608 Kommisjonsforordningen (EU) 2015/1608 av 24. september 2015 vedrørende endring av vedlegg IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for kaprinsyre, parafinolje (CAS

64742-46-7), parafinolje (CAS 72623-86-0), parafinolje (CAS 8042-47-5), parafinolje (CAS 97862-82-3), svovelkalk og urea i eller på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer grenseverdier (MRL) for rester av kaprinsyre, parafinolje (CAS 64742-46-7), parafinolje (CAS 72623-86-0), parafinolje (CAS 8042-47-5), parafinolje (CAS 97862-82-3), svovelkalk og urea i og på visse næringsmidler og fôrvarer.

Disse aktive stoffene er basisstoffer er ført opp på vedlegg IV til forordningen 396/2005. Vedlegg IV er en liste over plantevernmidler (aktive stoffer) som det er bestemt at det ikke er nødvendig å fastsette grenseverdier for. Kriterier for oppføring på listen er at stoffene må være lite giftige.

European Food Safety Authority (EFSA) har i forkant av vedtakene i EU vurdert at disse stoffene er lite giftige. Det var tidligere ikke satt noen spesifikk MRL grense for kaprinsyre, parafinoljene og svovelkalk. MRL var derfor automatisk satt lik 0,01 mg/kg. Den naturlige eksponeringen av kaprinsyre er langt høyere enn hva den er forbundet med når bruken av dette stoffet brukes som plantevernmiddel. Parafinoljene som brukes skal ha en høy renhetsgrad og det er dermed ingen betenkeligheter med hensyn til toksikologi. Det er knyttet noe usikkerhet til restkonsentrasjoner av polysulfid, men det er kjent at restkonsentrasjoner av kalsium og svovel fra svovelkalk er tilstede overalt i miljøet. Urea (carbamid) er også godkjent som tilsetningsstoff i matvarer og den naturlige eksponeringen av urea er langt høyere enn hva den er forbundet med når bruken av dette stoffet brukes som plantevernmiddel.

EFSA's vurderinger kan man finne på deres nettsider;
<http://www.efsa.europa.eu/en/publications/efsajournal.htm>

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRLene, der man fjerner MRLen for disse stoffene, vil:

- ikke få vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke få vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1910 Kommisjonsforordningen (EU) 2015/1910 av 21. oktober 2015 om endring av vedlegg III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for guazatin i eller på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer grenseverdier (MRL) for rester av guazatin i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

Det har ikke blitt sendt inn ny informasjon som underbygger bruk av stoffet guazatin da stoffet ble revurdert etter artikkel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005. Autorisasjon for bruk av dette plantevernmiddelet i EU ble trukket den 31.12.2011.

Under revurdering av stoffet har det framkommet bekymring for forbrukernes helse. EU har derfor endret MRL-verdiene for produkter, slik at MRL for guazatin er lik LOQ (limit of detection), som er det laveste kvantum av et stoff hvor en kan skille mellom fravær og tilstedeværelse av et stoff. Dette innebærer at guazatin er slettet fra vedlegg III og ført opp i vedlegg V.

For at medlemslandene og eksportland har mulighet til å innordne seg endringer i regelverket, er det gitt en overgangsperiode. Endringene vil i EU gjelde fra 13. mai 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R2075 Kommisjonsforordningen (EU) 2015/2075 av 18. november vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for abamektin, desmedifam, diklorprop-P, haloksyfop-P, oryzalin og fenmedifam i eller på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer grenseverdier (MRL) for rester av abamektin, desmedifam, diklorprop-P, haloksyfop-P, oryzalin og fenmedifam i og på visse næringsmidler og fôrvarer.

Abamektin, desmedifam, diklorprop-P, haloksyfop-P, oryzalin og fenmedifam er blitt revurdert av European Food Safety Authoritys (EFSA), jf. artikkel 12 til fo. (EU) 396/2005. Med bakgrunn i EFSAs uttalelser og EUs medlemslands vurderinger, er MRL-verdiene for produkter endret for mange av disse stoffene.

EFSA sine uttalelser;

Abamektin: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3823> . Her er det mange produkter hvor det er blitt fastsatt midlertidige MRLverdier, og hvor det må legges fram ny dokumentasjon innen to år for å opprettholde MRLene. I Norge er abamektin tillatt brukt til jordbærproduksjon.

Desmedifam: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3803> . For desmedifam er MRLen satt til LOQ ("limit of quantification"). Denne er nå enten på 0,05 mg/kg eller 0,01 mg/kg.

Diklorprop-P: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3552> . MRL er senket for epler, pærer, kirsebær, plommer, bygg, havre, rug og hvete. For appelsiner er MRL forhøyet. I Norge er diklorprop-P tillatt brukt som ugrasmiddel.

Haloksyfop-P: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3861> . Restdefinisjonen er forandret; (Haloks inkluderer Haloksyfop-R - kode 1000000: Haloksyfop-R og konjugater av haloksyfop-R uttrykt som haloksyfop-R) . MRL er midlertidig satt for gulrøtter, løk, bønner (tørkede), erter (tørkede), solsikkefrø, sukkerroer og en del animalske produkter. For de fleste andre er MRLen satt til LOQ ("limit of detection"). Denne er nå enten på 0,01 mg/kg mot tidligere 0,05 mg/kg for de fleste produkter.

Oryzalin: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3819> . For oryzalin er alle MRL satt til LOQ som er det laveste kvantum av et stoff hvor en kan skille mellom fravær og tilstedeværelse av et stoff. Grunnen er at det er manglende dokumentasjon for å opprettholde de MRL som er.

Fenmedifam: <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3819> . Her er det fastsatt midlertidige MRLverdier for jordbær, rødbeter, spinat, bladbeter, kørvel, purreløk, bladselleri, persille, salvie, rosmarin, timian, basilikum, laurbærblader, estragon og sukkerroer hvor det må legges fram ny dokumentasjon innen to år for å opprettholde MRLene, med unntak av sukkerroer hvor ny dokumentasjon må fremlegges for å heve grensen igjen. I Norge er fenmedifam tillatt brukt til produksjon av jordbær, fôrbeter og rødbeter.

Rettsakten er endret med korrigerende til Kommisjonsforordningen (EU) 2015/2075 av 18. november vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for abamektin, desmedifam, jf OJ L314/72. Endringen gjelder artikkel 2 hvor dato skal endres fra 8. desember 2015 til 8. juni 2016.

For at medlemslandene og eksportland har mulighet til å innordne seg endringer i regelverket, er det gitt en overgangsperiode. Endringene vil i EU gjelde fra 9. juni 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet,
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til vurdering i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget vurderte rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

32016R0238 Kommisjonsforordning (EU) 2016/238 av 19. februar 2016 om endring av forordning (EU) nr. 579/2014 som gir unntak fra visse bestemmelser i vedlegg II til europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om transport av flytende oljer og fett til sjøs

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren i EFTA.

I forordning (EU) nr. 852/2004 er det krav om at bulktransport til sjøs av fett og oljer til humant konsum, skal foregå i beholdere som er forbeholdt transport av næringsmidler. I forordning (EU) nr. 579/2014 gis unntak fra denne bestemmelsen på visse vilkår. Et av disse vilkårene er at tidligere last i beholderne skal være et stoff som er oppført i vedlegget til forordning (EU) nr. 579/2014. Dagens beskrivelse av noen stoffer er ikke presis nok og har skapt misforståelser. Derfor er ammoniumnitrat-løsning og kalsiumammoniumnitrat oppført hver for seg. I tillegg til kalsiumklorid-løsning er tre ulike kalsiumnitratforbindelser føyd til. European Food Safety Authority (EFSA) har vurdert endringene og finner at de nye stoffene er trygge.

Saken er diskutert og votert i PAFF, EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon næringsmiddelhygiene.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for næring eller myndigheter i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IV Husholdningsapparater

32015R1188 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1188 av 28. april 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av produkter til lokal romoppvarming

Sammendrag av innhold

Den 21. juli 2015 ble økodesignforordning nr. 1188/2015 om produkter til lokal romoppvarming, der produktene fyres med elektrisitet, gass eller flytende brenslers, publisert i O.J. Forordningen ligger under økodesigndirektivet (2009/125/EF) som fastsetter rammene for hvordan ulike energieffektivitets-, miljø- og ressurskrav kan utformes for energirelaterte produkter. Produsenter og importører til EØS kan kun bringe i omsetning eller å ta i bruk i næringsvirksomhet, produkter som oppfyller kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene skal være CE-merket. Energikrav til produkter er et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 å redusere klimagassutslippene med minst 20 %, øke andelen fornybar energi i vårt endelige energiforbruk til 20 %, og øke energieffektiviteten med 20 % i EU

Virkeområde for forordningen:

- Lokale romoppvarmingsapparater (f.eks. panelovner og andre elektriske ovner, elbaseret gulvvarme, vifteovner, gasskaminer, oljekaminer) med en nominell ytelse ≤ 50 kW
- Kommersiell romoppvarmingsenheter (f. eks. strålevarmearmaturer beregnet til takmontering) med en nominell ytelse ≤ 120 kW

Produkter som faller utenfor virkeområdet:

- Produkter til oppvarming av luft (såkalt 'Air heating products')
- Ildsteder eller andre lokale varmekilder beregnet utelukkende til utendørs bruk
- Lokale romoppvarmingsenheter beregnet til andre formål enn innendørs oppvarming til nytte for mennesker
- Lokale apparater til romoppvarming som virker etter varmepumpeprinsippet
- Ovner, kaminer og peiser for fyring med fastbrensel
- Saunaovner
- Elektriske underenheter som mottar styringssignaler fra en hovedsentral.

Krav:

- Krav til produktenes energieffektivitet (uttrykt som årsvirkningsgrad) beregnet på bakgrunn av brenslers nedre brennverdi. Elektriske varmekilder kan maksimalt oppnå en energieffektivitet på 40 % pga. en innregnet primærenergifaktor for el på 2,5. I beregningen av et gitt produkts energieffektivitet, inngår forskjellige tillegg eller fradrag avhengig av produktets evne til å tilpasse varmen til rommets behov, f.eks. vha. en termostat, egetforbruk av el samt ev. energiforbruk til å opprettholde en pilotflamme eller annen tennmekanisme.
- Krav til produktenes utslipp av nitrogenforbindelser (NOx)
- Informasjonskrav for produsenter, importører og forhandlere om å oppgi data for produktet. Det gjelder krav om særlig forbrukerinformasjon for kaminer og lignende uten fast forbindelse til avtrekk der teksten "Dette produkt er ikke egnet til bruk som primær oppvarmingskilde" skal fremgå i bruksanvisning og på emballasjen. Det gjelder også for transportable elektriske varmeapparater der teksten "Dette produkt er kun egnet til godt isolerte rom eller til tilfeldig bruk" skal fremgå i bruksanvisning eller på emballasjen.

Virkningsdato for kravene: 1. januar 2018.

Artikkel 7 krever at Kommisjonen senest innen 1. januar 2019 skal ha en gjennomgang av forordningen i lys av den teknologiske utviklingen. I gjennomgangen skal man særlig vurdere om

økodesignkravene skal skjerpes og om det eventuelt skal innføres krav om en uavhengig tredjepartssertifisering. Frem til da er det produsentene selv som sertifiserer produktene, dvs selv setter CE-merket på produktet.

Artikkel 8 beskriver en overgangsperiode som innebærer at nasjonale energikrav og utslippskrav til NOx, kan opprettholdes, eller endres, i tiden frem mot virkningsdatoen 1. januar 2018.

Merknader

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i Traktat om den Europeiske Union (TEU), EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift 2011.02.23 nr 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Plan- og bygningsloven omfatter ikke produkter til elektrisk oppvarming. Gassovner og oljeovner reguleres av DSB gjennom gass- og eksplosjonsvernloven. I Teknisk forskrift inngår ingen utslippskrav til denne typen ovner, kun oppstillingskrav. Byggevareforordningen fremgår av Forskrift om dokumentasjon av byggevarer, § 3 og direktiv for varmtvannskjeler i § 17. Energiberegninger behandles i TEK § 14

Økodesigndirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komitebeslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av kommisjonsforordning nr. 1198/2015 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av stadig flere økodesign kommisjonsforordninger vil ha økonomiske og administrative konsekvenser for norske myndigheter. Konsekvensen består i økt behov for administrative ressurser grunnet nye forpliktelser forbundet med tilsyn og informasjon om regelverk (indirekte utgifter).

For private aktører, dvs. produsenter, antas det at nye krav til produktutforming kan medføre økte kostnader.

Sakkyndige instansers merknader

NVE har hatt elektroniske høringer av arbeidsdokumenter underveis i regelverksutformingen. Siden primærenergifaktoren er involvert i energieffektivitetsberegningene, har produktgruppen vært prioritert for oppfølging av NVE. De innkomne høringsuttalelsene fra bransjeorganisasjoner og produsenter, har dreiet seg om verdien på virkningsgrader og anvendelsen av en primærenergifaktor. Videre har man i norske posisjoner argumentert mot energimerking av panelovner og dette har Norge fått gjennomslag for. Dette unntaket er imidlertid kontroversielt da elektriske produkter til romoppvarming utgjør en vesentlig andel av produkter som faller inn under virkeområdet for økodesignforordningen. Fra norsk side har produsenter deltatt aktivt i regelverksutformingen fra tidligste fase og helt frem til og med diskusjonene i forskriftkomiteen.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32015R2120 Europaparlaments- og rådsforordning om tiltak vedrørende åpen internetttilgang og endring av Direktiv 2002/22/EF om universelle tjenester og brukerrettigheter knyttet til elektronisk kommunikasjonsnettverk og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilnett i Unionen

Sammendrag av innhold

EU Parlamentet og Rådet vedtok 25. november 2015 en forordning som fjerner ekstra kostnader for internasjonal gjesting fra juni 2017 og som innfører de første felleseuropeiske reglene om nettnøytralitet.

Nærmere om innholdet i forordningen

Nettnøytralitet

Prinsippet om nettnøytralitet innføres for første gang i det felleseuropeiske regelverket.

Regulering av nettnøytralitet sikrer både brukerrettigheter og generelle samfunnsmessige fordeler, samtidig som det stimulerer til næringsutvikling basert på økosystemet knyttet til Internett. Nettnøytralitet er viktig for tilgangen til kommunikasjonstjenester, ytringsfrihet og demokrati. Det nye regelverket vil kunne bidra til forutsigbare betingelser i sameksistensen mellom internetttilbydere og innholdsleverandører slik at disse kan nyte godt av hverandres tjenester.

I Norge har vi siden 2009 hatt nasjonale retningslinjer for nettnøytralitet. Retningslinjene ble etablert gjennom dialog med aktører i bransjen; internetttilbydere, innholdsleverandører og forbrukermyndighetene under ledelse av Nkom. Frem til i dag har disse retningslinjene fungert relativt bra, og dette har vært en vesentlig årsak til at vi i Norge ikke har hatt behov for ytterligere regulatoriske tiltak som for eksempel lovfesting av nettnøytraliteten.

Når man sammenligner de norske retningslinjene for nettnøytralitet fra 2009 med det felleseuropeiske regelverket fra 2015, er ikke forskjellene veldig store. Formålet med begge disse er å sikre et åpent Internett. Det felleseuropeiske regelverket inneholder en innskjerping av transparensbestemmelsene med tanke på internetttilbydernes informasjon til sluttbrukerne om kvaliteten på internettilknytningen (Artikkel 4). Videre beskriver det nye regelverket muligheten for å tilby "andre tjenester enn internettilknytning" (såkalte spesialiserte tjenester) i parallell med internettilknytningen (Artikkel 3(5)). Artikkel 3(3) omhandler internetttilbydernes trafikkstyring og er sentral for opprettholdelse av nettnøytraliteten. Den formelle definisjonen av nettnøytralitet er nettopp "lik håndtering av trafikk på Internett, det vil si at trafikken skal håndteres uavhengig av innhold, applikasjon, tjeneste, sender eller mottaker". En slik likebehandling av internettrafikk har sine begrensninger, i og med at det ikke alltid er mulig å få til total lik styring av all trafikk, men også fordi det finnes legitime unntak. Relevante unntak som er beskrevet i de europeiske reglene omfatter (a) håndhevelse av annet regelverk, (b) ivaretagelse av sikkerhet og integritet, og (c) styring av trafikken under overbelastningssituasjoner i nettet.

Det nye regelverket for nettnøytralitet vil gi sterkere regulatoriske verktøy for Nkom ved at Nkom går fra en frivillig avtale mellom ekomaktørene til en lovbestemt håndhevelse. Det legges opp til en mer formalisert oppfølging av utviklingen i bransjen med årlige regulatoriske rapporter. I løpet av ni måneder etter at regelverket trer i kraft vil BEREC publisere regulatoriske retningslinjer, og disse vil få stor betydning for Nkoms anvendelse av de felleseuropeiske nettnøytralitetsreglene i det norske markedet.

Internasjonal gjesting

TSM-forordningen endrer Parlaments- og rådsforordning nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilnett. Forordningen ble innlemmet i EØS-avtalen 28. september 2012 og er gjennomført i ekomforskriften § 2-7.

Forordningen innebærer at det fra 15. juni 2017 ikke skal koste mer å ringe eller motta samtaler, sende SMS eller bruke datatjenester på reise i utlandet enn det gjør å benytte tilsvarende tjenester nasjonalt. Dette forutsetter at Kommisjonen innen 15. juni 2016 legger frem en rapport for Parlamentet og Rådet med en analyse av grossistmarkedet for internasjonal gjesting sammen med passende regulatoriske tiltak. Det vil heller ikke være tillatt å ta betalt for at terminalutstyr skal kunne benyttes i utlandet eller for å få tilgang til gjestingstjenesten generelt.

I en overgangsperiode, fra 30. april 2016 til 14. juni 2017, skal prisene for å ringe, sende SMS og bruke datatrafikk ikke overstige nasjonale priser med et lite tillegg. Dette tillegget skal maksimalt utgjøre 0,05 Euro per minutt, 0,02 Euro per SMS og 0,05 Euro per MB, i tillegg til mva. Summen av nasjonale priser og tillegget skal ikke overstige 0,19 Euro per minutt, 0,06 Euro per SMS og 0,20 Euro per MB. Tillegget for mottak av samtaler skal ikke overstige et veiet gjennomsnitt av maksimal termineringspris i Unionen (fastsatt av Kommisjonen innen utgangen av desember 2015). Det ikke vil være tillatt å ta et tillegg for mottak av SMS eller voicemail. Inngående og utgående samtaler skal takseres per sekund, databruk skal takseres per kilobyte mens MMS kan takseres per stykk. Det vil være tillatt å ta en minimums takseringsperiode på 30 sekunder for utgående samtaler.

Tilbyderne vil ha anledning til å legge til grunn en "rimelig bruk policy" for å hindre misbruk av internasjonal gjesting. Dette vil inkludere bruk av internasjonale gjestingstjenester til annet enn ved periodiske reiser. For gjesting som går utover rimelig bruk, vil det kunne legges til et lite tillegg tilsvarende tilleggene som gjelder for overgangsperioden 30. april 2016 til 14. juni 2017. Nærmere regler for rimelig bruk vil bli definert av Kommisjonen gjennom en gjennomføringsrettsakt som skal legges frem innen 15. desember 2016.

I spesielle og uvanlige tilfeller ("in specific and exceptional circumstances"), hvor tilbyder ikke er i stand til å dekke egne kostnader forbundet med å tilby internasjonale gjestingstjenester, vil tilbyder under gitte betingelser kunne søke den nasjonale regulatøren om å få legge til et tillegg i prisen. Kommisjonen skal innen 15. desember 2016 fastsette gjennomføringsrettsakt som nærmere beskriver reglene rundt disse tilfellene.

Transparensbestemmelsene i gjeldende forordning oppdateres med informasjon om rimelig bruk og eventuelle tillegg ved overskridelse av rimelig bruk, samt eventuelle tillegg som følge av at unntaksbestemmelsen blir benyttet.

Bestemmelsene om atskilt salg av internasjonal gjesting i gjeldende forordning artikkel 4 begrenses gjennom den nye forordningen til kun å omfatte datatjenester.

Det opprinnelige forslaget

Kommisjonen la 11. september 2013 frem et forslag til Europaparlaments- og rådsforordning om "Telecoms Single Market" (TSM). Det var et svært omfattende forslag som bygget på tre sentrale direktiv i ekompakken fra 2002 (autorisasjondirektivet, rammedirektivet og USO-direktivet). Formålet var å etablere et europeisk indre marked for elektronisk kommunikasjon. Et konkurransedyktig indre ekommarked vil bidra til å stimulere økonomien gjennom å fremme nye kilder til økonomisk vekst, fremme innovasjon, skape nye og bærekraftige arbeidsplasser, og gjenopprette Europas konkurransekraft. Forslaget innebar bestemmelser om en felles EU autorisasjon, endrede prosedyrer for markedsanalyser og harmonisering, harmoniserte bredbåndsprodukter på grossistnivå, ytterligere koordinering og harmonisering av bruk av frekvenser, ytterligere harmonisering av forbrukerrettigheter og reform av BEREC.

Kommisjonen hadde en svært ambisiøs tidsplan og ønsket at forordningen skulle vedtas allerede våren 2014. Mange av forslagene i Kommisjons utkast viste seg imidlertid å være svært kontroversielle og ble utvannet under behandlingen i Parlamentet og bestemt avvist under behandlingen i Rådet. I den endelige forordningen er det kun bestemmelsene om internasjonal gjesting og nettnøytralitet som gjenstår fra det opprinnelige forslaget.

Merknader

Det rettslige grunnlaget for forordningsutkastet er artikkel 114 i "Treaty of the Functioning of the European Union" (TEUF) (Den europeiske unions funksjonsområde).

Rettslige konsekvenser

Rettsakten innlemmes i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke.

Dette er en forordning som vil få direkte virkning i medlemsstatene så fort den trer i kraft. For at forordningen skal få virkning for Norge, vil det være nødvendig med endringer i ekomlov og -forskrift. Det vil bli innført en rammebestemmelse som omhandler nettnøytralitet i ekomloven og som gir forskriftshjemmel til å fastsette den delen av forordningen som omhandler nettnøytralitet i nasjonal rett, mens selve forordningen gjennomføres i ekomforskriften. Den delen av forordningen som omhandler internasjonal gjesting vil bli gjennomført i ekomforskriften § 2-7. Forordningen faller således inn under rettsakter i "gruppe 1". Endringene i ekomlov og -forskrift som gjennomfører forordningen vil bli hørt i forbindelse med en generell høring av flere andre endringer i ekomlov og -forskrift som planlegges sendt på høring i desember 2015.

Økonomiske og administrative konsekvenser

For norske sluttbrukere vil de økonomiske konsekvensene av forordningens bestemmelser om internasjonal gjesting bli positiv i og med at det blir billigere å ringe, motta samtaler, sende og motta SMS og å benytte seg av datatjenester på reise i EU/EØS-land. Rettsakten vil videre ha økonomiske konsekvenser for norske mobiltilbydere i form av reduserte inntekter fra internasjonal gjesting. Rettsakten vurderes ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser for offentlige myndigheter i Norge utover nødvendig lov og forskriftsendringer for å gjennomføre rettsakten i norsk rett samt arbeid forbundet med å følge opp at forpliktelsene i forordningen overholdes av norske ekomtilbydere og ISPer. Når det gjelder internasjonal gjesting er dette oppgaver som ble tillagt Nkom da forskriften som gjennomførte den opprinnelige forordningen fra 2007 trådte i kraft i januar 2008. Angjeldende forordningen innebærer dermed en forlengelse i tid av tilsynsoppgaven. Når det gjelder oppfølging av bestemmelsene som gjelder nettnøytralitet, antas dette å være oppgaver Nkom allerede per i dag forvalter gjennom de nasjonale retningslinjene for nettnøytralitet. Departementet legger til grunn at Nkom vil dekke eventuelle ytterligere oppgaver som følge av forordningen innenfor rammene av gjeldende virksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Det ble første gang orientert om utkast til forordning på møtet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet er representert, 9. oktober 2013. Siden forslaget ble fremlagt, har det blitt orientert om utviklingen i saken ved samtlige møter i SU kommunikasjoner. Rettsakten ble behandlet ved skriftlig prosedyre i perioden 1. til 8. desember 2015. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32015R2352 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2352 av 16. desember 2015 om fastsettelse av det vektede gjennomsnittet for maksimale mobiltermineringspriser i EU

Sammendrag av innhold

Kommisjonen fastsetter gjennom denne gjennomføringsforordningen det maksimale pristillegget mobiltilbydere kan belaste sluttbruker for mottak av gjestingssamtaler. Maksimalprisen skal i henhold til forordningen om internasjonal gjesting 531/2012, endret gjennom TSM-forordningen 2015/212, artikkel 6 tilsvare det vektede gjennomsnittet av maksimale termineringspriser i hele EU. Kommisjonen

har fastsatt termineringsprisen til Euro 0,0114 per minutt fra 30. april 2016. Det maksimale pristillegget skal gjelde inntil 15. juni 2017 da det etter planen ikke lenger vil være tillatt for mobiltilbyderne å ta ekstra betalt fra sluttbruker for internasjonale gjestingstjenester. Etter juni 2017 vil mobiltilbyderne fortsatt kunne belaste sluttbruker denne prisen dersom sluttbruker overskrider begrensningene satt i medhold av reglene om rimelig bruk.

Kommisjonens beregninger er basert på opplysninger som BEREC har innhentet fra medlemsstatenes tilsynsmyndigheter. Dataene som er anvendt for å beregne det vektete gjennomsnittet av maksimale termineringspriser i hele EU, er fra 1. juli 2015.

Kommisjonen skal årlig revidere det vektende gjennomsnittet av maksimale mobiltermineringspriser i EU.

Merknader

Denne rettsakten er nært knyttet til TSM-forordningen 2015/2120 som endrer forordningen om internasjonal gjesting fra 2012. Gjennomføringsforordningen har i seg selv begrensede rettslige, økonomiske og administrative konsekvenser ettersom rettsakten kun fastsetter nærmere prisnivå som følger av den endrede gjestingsforordningen. For en nærmere redegjørelse for de rettslige, økonomiske og administrative konsekvensene av endringene i gjestingsforordningen, henvises det til EØS-notat om TSM-forordningen 2015/2120.

Rettslige konsekvenser

Forordningen faller inn under "gruppe 2" (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet). Dette er en forordning som vil få direkte virkning i medlemsstatene så fort den trer i kraft. For at forordningen skal få virkning for Norge, vil det være nødvendig med endringer i ekomforskriften. Forordningen vil bli gjennomført i ekomforskriften kapittel 2 ved at forordningen tas inn i § 2-7.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Se vurdering under EØS-notat om TSM-forordningen 2015/2120.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet er representert, ved skriftlig prosedyre i perioden 12. til 20. januar 2016. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32014R0134 Kommisjonsdelegert forordning (EU) nr. 134/2014 av 16. desember 2013 som utfyller europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013 med hensyn til krav til miljø og fremdriftsyteevne og som endrer vedlegg V

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 134/2014 er en særrettsakt til ny rammeforordning (EU) nr. 168/2013 om godkjenning av motorsykkel. Forordning 134/2014 omhandler krav til miljø og fremdrift av motorsykkel. Rammeforordning (EU) nr. 168/2013 regulerer EF-typegodkjenning og nasjonal typegodkjenning (ikke enkeltgodkjenning), av kjøretøykategori L, samt systemer, komponenter og separate tekniske enheter til disse. Forordningen får virkning fra 1. januar 2016. Kategori L kjøretøy omfatter en rekke forskjellige lette kjøretøytyper med to, tre eller fire hjul, som to- og tre-hjulede mopeder, to- og tre-hjulede motorsykler, motorsykler med sidevogn, quadrisykler og minibiler. Rammeforordning 168/2013 forutsetter at det utarbeides særrettsakter med krav til miljø, sikkerhet og konstruksjon. Forordning (EU) nr. 134/2014, som dette notatet omhandler, er en slik særrettsakt og regulerer miljøkrav og tekniske krav til fremdriftsyteevne til kjøretøy i kategori L.

Det er behov for betydelig reduksjon i avgassutslipp fra kjøretøy i kategori L. Kravene til utslipp fra motorsykler har utviklet seg langsommere enn tilsvarende krav for biler. Det er satt grenseverdier for Euro 4 og Euro 5 i den hensikt å redusere partikkelutslipp, nitrogenoksider og hydrokarboner fra L-kjøretøy. Grenseverdiene er gjengitt i rammeforordningen, vedlegg VI. For å vise at miljøkravene er oppfylt, skal kjøretøyene gjennomgå ulike prøver. Disse er gjengitt i rammeforordningens vedlegg V, som blir endret ved forordning nr. 134/2014. De ulike prøvene er:

- Type I-prøve: Utslipp fra avgassrør etter kaldstart
- Type II-prøve: Avgasstest ved (forhøyet) tomgang og ved fri akselerasjon
- Type III-prøve: Utslipp av veivhusgasser
- Type IV-prøve: Fordampningsutslipp
- Type V-prøve: Holdbarhet av forurensningsreducerende innretninger
- Type VII-prøve: CO₂-utslipp, drivstofforbruk, elektrisk energiforbruk og elektrisk rekkevidde
- Type VIII-prøve: Test av den miljørelaterte delen av egendiagnosesystemer (OBD)
- Type IX-prøve: Støynivå

(Merk: Det er ikke angitt noen type VI-prøve.) I tillegg skal det gjøres tester og målinger på motor og fremdriftsyteevne, slik som konstruktiv maksimal hastighet, maksimalt dreiemoment og maksimal nettoeffekt eller største kontinuerlig nominell effekt. Tidstabell for ikrafttrede er gitt i rammeforordningen, vedlegg IV. Det er ulik innfasing for nye og eksisterende typer kjøretøy avhengig av hvilken underkategori kjøretøyet befinner seg i. Første dato for ikrafttrede er 1. januar 2016 for nye typer kjøretøy, samme dato som rammeforordningen får bindende virkning.

For å oppretteholde de funksjonelle sikkerhets- og miljøkravene som er satt til L-kjøretøyene, fastslår denne forordningen videre at fabrikanten skal begrense muligheten for inngrep og manipulasjon på kjøretøyet, spesielt i framdriftsystemets styreenhet. Slike begrensninger skal ikke være til hinder for reparasjoner og vanlig vedlikehold. Videre skal fabrikantene sikre at reservedeler og annet utstyr tilfredsstiller kravene som er satt i forordningen, slik at L-kjøretøy som bruker slikt utstyr overholder samme kravnivå som kjøretøy med originalt utstyr.

I den grad det finnes relevante og oppdaterte FN/ECE-regulativer på aktuelle kravområder, vil disse gjøres obligatoriske ved EF-typegodkjenning. Dette vil føre til mindre duplisering av administrative prosedyrer og tekniske krav for kjøretøyfabrikantene. En annen fordel med dette er at typegodkjenninger som er basert på internasjonalt anerkjente standarder vil forenkle markedsadgangen for europeiske kjøretøyfabrikanter til markeder utenfor Europa, og dermed forsterke industriens konkurranseevne. I første omgang viser forordningen til ECE-regulativ nr. 41 om støy og nr. 85 om måling av nettoeffekt av elektriske motorer. På sikt er målet at teksten i forordningen erstattes med henvisninger til FN/ECE-regulativer.

Merknader

Gjeldende norsk lovgivning

Gjeldende norsk regelverk for motorsykkel følger av forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften); fagkapitlene samt vedlegg 1.

Norsk gjennomføring og administrative konsekvenser

Rammeforordning 168/2013 med delegerte rettsakter, herunder forordning 134/2014, vil bli implementert i en ny, egen forskrift for MC. Som utgangspunkt vil ikke implementeringen av forordningen innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å utforme en ny forskrift.

Overgangsforordning

Ettersom det vil kunne komme motorsykler som er typegodkjent i henhold til den nye rammeforordningen med delegerte rettsakter før 2016, har det blitt laget en overgangsbestemmelse i kjøretøyforskriften § 6-3b. Denne bestemmelsen inneholder allerede en referanse til forordning 168/2013, og vil bli utvidet med referanse til bl.a. forordning 134/2014 i juni 2014. Bestemmelsen skal sikre at typegodkjente kjøretøy aksepteres i Norge i tråd med føringer i rammeforordning 168/2013.

Økonomiske konsekvenser

Implementeringen vurderes ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning. Forordningen vurderes ikke å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet- Gruppe 2.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger. Forordningen vurderes å være EØS-relevant og akseptabel for Norge.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XVIII Informasjonsteknologi, telekommunikasjon og databehandling

32014L0053 Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av radioutstyr og oppheving av direktiv 1999/5/EF

Sammendrag av innhold

Direktiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av radioutstyr (Radiodirektivet) ble vedtatt 16. april 2014. Direktivet erstatter direktiv 1999/5/EC, radio- og teleterminaldirektivet (R&TTE-direktivet). Det nye radiodirektivet er i tråd med varepakkens forordning 765/2008 som fastsetter retningslinjer for akkreditering og markedstilsyn for markedsføring av produkter, og beslutning 768/2008 som fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for markedsføring av varer.

De overordnede formålene til det nye radiodirektivet er å forbedre nivået av samsvar for produktene som faller innunder regelverket, samt å øke tilliten til regelverket for alle interessenter. Herunder skal direktivet klargjøre og forenkle regelverket på området. Direktivet gir regler om hvordan utstyr skal være konstruert, produsert og dokumentert, regler for CE-merking og prosedyrer for samsvarsvurdering og involvering av teknisk kontrollorgan. Videre stilles det krav til importør og forhandler. Direktivet gir også regler for akkreditering, utpeking og notifikasjon av teknisk kontrollorgan, og om myndighetenes ansvar og forpliktelser i denne forbindelse.

R&TTE-direktivet fastsetter regler for produksjon, import og markedsføring av både radio- og teleterminalutstyr. Det er gjort endringer i virkeområdet i forhold til dette direktivet som innebærer at teleterminalutstyr ikke er dekket av det nye direktivet. Denne type utstyr faller nå innunder Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/30/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av bestemmelsene om elektromagnetisk kompatibilitet.

Videre er det gjort en endring som innebærer at kringkastingsmottakere er dekket av direktivet, dette i motsetning til R&TTE-direktivet hvor denne typen utstyr var unntatt, jf. R&TTE-direktivets Annex 1.

Virkeområdet er også endret ved at det er gjort ytterligere ett unntak for utstyr som faller utenfor direktivet, jf. artikkel 1, sammenliknet med unntakene i R&TTE-direktivet. Dette gjelder Annex I, punkt 4 "Custom-built evaluation kits destined for professionals to be used solely at research and development facilities for such purposes".

Artikkel 3(3) a gir krav om at enkelte typer radioutstyr skal være konstruert på en slik måte at det er mulig å bruke tilbehør som er standard utformet, for eksempel ladere. Kommisjonen kan med hjemmel i artikkel 3(3) annet ledd, jf. artikkel 44, gi bestemmelser om hva slags utstyr dette skal gjelde for.

Artikkel 3(3) g hjemler adgangen for å sikre at kombinasjonen av programvare og maskinvare er compatible og er i samsvar med de grunnleggende kravene i direktivet. Artikkel 4 hjemler at det skal være adgang til å treffe tiltak for å unngå at det regulatoriske kravet i artikkel 3(3)g skaper hindringer for konkurranse i markedet for tredjeparts programvare.

Direktivet innfører registreringsplikt for bestemte utstyrskategorier i et sentralt system, jf. artikkel 5. Registreringsplikten trer i kraft 12. juni 2018 og vil gjelde utstyr som viser et lavt nivå av samsvar med de grunnleggende kravene i direktivet, jf. artikkel 3, og som Kommisjonen spesifikt utpeker. Slikt utstyr vil få tildelt et spesielt registreringsnummer som utstyret skal merkes med.

Artikkel 7 klargjør forholdet mellom gjeldende regelverk og nasjonal lovgivning vedrørende bruk av radiospektrum.

I tillegg til disse endringene innebærer det nye direktivet endrede administrative forpliktelser. Eksempel på dette er at enkelte krav relatert til CE-merkingen er fjernet, hvilket innebærer en reduksjon i de administrative forpliktelsene. For eksempel er utstyrsklassesymbolet fjernet. I denne forbindelse er det gitt nye krav i artikkel 10(8) om at det med utstyr skal følge med informasjon om hvilke frekvensbånd utstyret sender i og hvilken utgangseffekt utstyret sender med i disse frekvensbåndene.

Prosedyrer for implementering og delegert myndighet følger av artikkel 44 og artikkel 45. Artikkel 45 er ny, og beskriver kommisjonens kompetanse til å fatte beslutninger etter reglene i artikkel 2(2), 3(3), 4(2) og 5(2). Prosedyren er endret i forhold til gjeldende prosedyre som er hjemlet i R&TTE-direktivet artiklene 13–15.

Merknader

Det rettslige grunnlaget for reguleringen er TFEU artikkel 26 og artikkel 114. Lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 8-1, jf. forskrift 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr (R&TTE-forskriften) er gjeldende norsk regelverk på området. Det nye direktivet er en oppdatering av gjeldende regulering og en alminnelig del av prinsippet om fri flyt av varer i EØS. Direktivet er også et av flere direktiv som skal bringes i samsvar med varepakken. De materielle endringene vurderes ikke å være politisk kontroversielle.

Rettslige konsekvenser

Som følge av endret virkeområde, og nye og endrede krav i radiodirektivet, må gjeldende R&TTE-forskrift endres.

Videre vises det til at definisjonen av radioutstyr i ekomloven § 1-5 nr. 9 ikke samsvarer med radiodirektivets definisjon. Denne må endres for å sikre samsvar mellom lov og forskrift.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Et av hensynene bak det nye forslaget er å forenkle prosessene for markedsaktørene. Presumtivt kan man derfor si at de økonomiske og administrative kostnadene for private aktører vil reduseres.

Offentlige myndigheter må påregne økonomiske og administrative konsekvenser i forbindelse med oppdatering og endring av gjeldende regelverk. Disse konsekvensene er imidlertid ikke vurdert å være betydelige.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Direktivet vurderes til å være EØS-relevant og akseptabelt,

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32016R0130 Kommisjonsforordning (EU) 2016/130 som for tilpasning til den tekniske utvikling, endrer rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 om bruk av fartsskriver innen veitransport

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) 2016/130 endrer sluttangivelsen av tidsrommet angitt i forordning (EØF) 3821/85 vedlegg 1B del I punkt (rr) første strekpunkt fra 31. desember 2015 til 31. desember 2016. Kommisjonsforordningen viderefører igjen ordningen med adaptere i kjøretøy som skal ha digital fartsskriver, men hvor det er teknisk umulig å installere den digitale fartsskriverens bevegelsessensor på ordinær måte. Dette gjelder kjøretøy i klassene M1 og N1. I disse kjøretøyene installeres en adapter som lar den digitale fartsskriveren benytte andre impulser som alternativ til impulser fra den ordinære bevegelsessensoren som ellers, i øvrige kjøretøy, sitter på kjøretøyets girkasse. En adapter regnes i utgangspunktet ikke som en del av fartsskriveren, men defineres gjennom denne unntaksregelen som en fullverdig komponent i fartsskriveren.

Med de kommende tekniske spesifikasjonene (implementing acts) til den nye fartsskriverforordningen (165/2014), er det foreslått en varig regulering av bruken av adaptere. Disse tekniske spesifikasjonene fremkommer i vedlegg 1C til den nye fartsskriverforordningen, mens reguleringen av adapter fremkommer i dette vedleggets appendix 16.

Merknader

Kommisjonsforordning (EU) 2016/130 antas ikke å ha økonomiske, administrative eller praktiske konsekvenser. For gjennomføring av forordningen i norsk rett, må det gjøres en mindre endring i forskrift 2. juli 2007 nr. 877 om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS § 1.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for transport. Vegdirektoratet har behandlet rettsakten og finner den EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32015R2322 Gjennomføringsforordning (EU) 2015/2322 av 10. desember 2015 som endrer forordning (EC) nr 474/2006 som etablerer fellesskapets liste over flyselskap som er underlagt driftsforbud innenfor fellesskapet

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten. Herunder hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan ta, og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir prosedyrer for hvordan oppdatering av listen skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg, og hvordan medlemsstatene skal notifikere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Merknader

Kommisjonsforordning (EF) nr 474/2006 inneholdt den første listen over selskaper med driftsforbud og er på samme måte som forordning (EF) nr 473/2006 hjemlet i forordning (EF) 2111/2005. Forordning (EF) 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009, 619/2009, 1144/2009, 273/2010, 590/2010, 791/2010, 1071/2010, 390/2011, 1197/2011, 295/2012, 1146/2012, 659/2013, 1264/2013, 368/2014, 1318/2014, 2015/1014 og nå altså 2015/2322. Kommisjonsforordning (EU) 2015/2322 er den tjuefemte oppdatering av listen, og oppdateringen har skjedd etter de ordinære prosedyrer beskrevet i hovedforordning 2111/2005 og gjennomføringsforordning 473/2006.

Safety list (sikkerhetslisten) består av to annekser. Anneks A gir en oversikt over flyselskaper som gis et totalforbud mot å benytte medlemslandenes luftrom og flyplasser. Anneks B gir en oversikt over selskaper som, med gitte restriksjoner, kan benytte luftrom og flyplasser i medlemslandene. Når kortformen for forskriften benyttes skal betegnelsen "Safety list" brukes. Den siste oppdateringen ble vedtatt av Air Safety Committee (ASC) i møte den 24. til 26. november 2015.

Iraqi Airways som er sertifisert i Irak er nå ført inn på listens Anneks A ettersom luftfartsmyndighetene i landet ikke kan dokumentere at de opprettholder et tilfredsstillende sikkerhetsnivå. Iraqi Airways er eneste operatør (flyselskap) fra Irak som står på sikkerhetslisten.

Alle operatører (flyselskaper) som er sertifisert i Indonesia (med unntak for 4 operatører), Mosambik, og Nepal står fra tidligere av på sikkerhetslistens Anneks A. Disse statene har nå sertifisert til sammen 7 nye operatører med AOC og alle disse operatørene er nå tatt inn i Anneks A.

Luftfartsmyndighetene i Indonesia og Mosambik har trukket tilbake AOC fra til sammen 8 operatører (flyselskaper) som stod på Anneks A. Disse operatørene (flyselskapene) er derfor fjernet fra Anneks A.

Air Astana fra Kazakhstan stod tidligere på sikkerhetslistens Anneks B. Air Astana er nå fjernet fra sikkerhetslisten ettersom de kan dokumentere at de opprettholder et tilfredsstillende sikkerhetsnivå.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for transport. Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

32015R2338 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2338 av 11. desember 2015 som endrer forordning (EU) 965/2012 med krav til flygeregistrator, undervannslokaliseringsenheter og systemer for sporing av luftfartøy

Sammendrag av innhold

EU kommisjonen har vedtatt forordning (EU) 2015/2338 som endrer forordning (EU) nr. 965/2012 med nye krav til flygeregistratorer og undervannslokaliseringsenheter for luftfartøyer. Disse bestemmelsene skal gjelde luftfartsoperatører som utfører ervervsmessig lufttransport (CAT), spesialiserte luftfartsoperasjoner (SPO) og ikke-ervervsmessig flyging med komplekse luftfartøyer (NCC). Forordningen innfører også krav til bruk av systemer for å spore luftfartøy ("aircraft tracking systems"). Disse reglene vil gjelde for ervervsmessig luftfart med store fly.

I. Nærmere om de endrede kravene til flygeregistrator og undervannslokaliseringsenheter:

Kravene kommer som følge av en endring av ICAO Annex 6, hvor det stilles krav til utfasing av gammel teknologi for flygeregistrator (taleregistrator og ferdsskriver) og krav til forbedret opptakstid for disse enhetene, samt forbedringer av undervannslokaliseringsenheter for lettere å lokalisere luftfartøyer som havarerer i vann. Forordningen inneholder også regler som krever at luftfartsoperatørene etablerer prosedyrer for å sikre opptakene fra flygeregistratorer.

Den bakenforliggende årsaken til endringene er erfaringer fra havariundersøkelser, hvor undersøkelsene har blitt forhindret ved at man har hatt vansker med å lokalisere havarerte luftfartøyer under vann. I tillegg har data fra slike fartøyers taleregistrator og ferdsskriver gått tapt bl.a. som følge av svakheter ved dagens krav til ettersynsrutiner og teknologien som brukes i disse enhetene. I tillegg inneholder forordningen også regler som skal hindre at opptakene fra taleregistratorer og ferdsskrivere brukes til andre formål enn flysikkerhetsarbeid.

Reglene skal gjelde luftfartsoperatører som utfører CAT, NCC og SPO-operasjoner med fly eller helikopter. Overgangsreglene er differensierte, hvor de mest omfattende kravene bare vil gjelde tunge fly (MCTOM over 27000 kg). Kravet til bruk av forbedret undervannslokaliseringsenhet gjelder ikke for fartøyer som opereres på ruter som går mindre enn 180NM fra land, eller som er utrustet med et system for lokalisering av fartøyet i en nødsituasjon.

II. Nærmere om kravene til systemer for sporing av luftfartøyer:

Forordning (EU) 2015/2338 stiller krav om luftfartsoperatører som utfører ervervsmessig lufttransport med fly med MCTOM over 27.000 kg og med mer enn 19 passasjer seter, samt med fraktfly med MCTOM over 45.000 kg, skal etablere et system for kontinuerlig sporing av disse flygingene. Regelen er «funksjonsbasert» på den måten at den ikke pålegger operatørene en bestemt teknisk løsning. Kravet om sporing vil ikke gjelde flyginger som foregår i områder hvor lufttrafikkjenesten (ATC) ivaretar slik sporing.

I tillegg til dette inneholder forordningen regler som stiller krav til at disse luftfartøyene utrustes med et automatisk system for lokalisering av fartøyer som er i en nødsituasjon. Dette kravet kommer som følge av at ICAO etter mandat fra medlemsstatene og luftfartsindustrien har utarbeidet et nytt konsept kalt Global Aeronautical Distress and Safety System (GADSS), hvor et system for slik automatisk

lokalisering er sentralt. De nye felleseuropeiske reglene om dette er harmonisert med ICAOs utkast til standarder som ventes å bli vedtatt. Kravet til et slikt system ventes å kunne bli ivaretatt ved hjelp av flere ulike tekniske løsninger. Reglene er derfor utformet slik at det ikke stilles krav til bruk av en bestemt type teknologi. Reglene gjelder nye luftfartøyer samt luftfartøyer som allerede er utrustet til å kunne spores ved hjelp av slike systemer. Reglene krever dermed ikke ettermontering av utstyr på den eksisterende flyparken. Forordningen inneholder også overgangsregler som skal gi industrien tilstrekkelig tid å tilpasse seg de nye kravene.

Merknader

I. Hjemmel i EF-traktaten

Forordning (EU) 2015/2338 er hjemlet i forordning (EF) 216/2008 (EASA basisforordningen) artikkel 8, som igjen er hjemlet i TFEU artikkel 100.

II. Gjeldende regler på området

Krav til undervannslokaliseringsenheter og flygeregistrator er i dag regulert i forordning (EU) nr. 965/2012 som er gjennomført i norsk rett ved forskrift 7. august 2013 om luftfartsoperasjoner. Regler om sporing av luftfartøyer finnes ikke i gjeldende regelverk.

III. Rettslige konsekvenser for Norge

Forordning (EU) 2015/2338 endrer forordning (EU) nr. 965/2012 om luftfartsoperasjoner som alt er gjennomført i norsk rett. Norge anses forpliktet til å gjennomføre forordning (EU) 2015/2338. Dette vil kreve en mindre endring av forskrift 7. august 2013 om luftfartsoperasjoner.

IV. Administrative konsekvenser for Norge

For Luftfartstilsynet ventes ikke reglene i forordning (EU) 2015/2338 å få vesentlige administrative konsekvenser. Reglene medfører ikke annet enn at Luftfartstilsynet gjennom tilsyn må verifisere at de aktuelle luftfartsoperatørene overholder de nye kravene. Dette vil inngå som del av tilsynsarbeidet Luftfartstilsynet i dag alt fører.

Det er ikke ventet at det foreslåtte regelverket vil få administrative konsekvenser for andre norske myndigheter.

V. Økonomiske konsekvenser for private og for offentlige myndigheter i Norge

Med referanse til avsnittet over ventes ikke reglene i forordning (EU) 2015/2338 å få særskilte økonomiske konsekvenser for norske myndigheter.

For luftfartsoperatørene som omfattes av forordningen anses de økonomiske konsekvensene av kravene til taleregistratorer, ferdsskrivere og undervannslokaliseringsenheter som totalt sett moderate, og at reglene på sikt kan medføre reduserte kostnader for operatørene. Reglene vil kreve utskifting av taleregistratorer, ferdsskrivere og undervannslokaliseringsenheter som ikke oppfyller de nye kravene. Kravene vil være mest omfattende for flyselskaper som opererer fly over 27 000 kg over åpne havstrekninger. Kostnaden for dette vil variere alt etter selskapets sammensetning av luftfartøyparken. Det europeiske flysikkerhetsbyrået EASA har anslått at den totale kostnaden for den europeiske luftfartsbransjen fram til 2021 vil være 21 400 000 EUR. Overgangsperiodene som på det lengste strekker seg fram til 2021, vil medføre at kostnaden kan fordeles over flere år. Alle berørte fly- og helikopteroperatører vil også måtte utvikle nye prosedyrer for sikring av data fra luftfartøyer i tilfelle havari. Dette vil være en engangsjobb og kostnaden ved dette anses ikke som betydelig. EASA har anslått at driftskostnadene for ettersyn og vedlikehold vil bli redusert til under dagens nivå når taleregistratorer og ferdsskrivere med ny teknologi blir faset inn.

Passasjer- og fraktflyselskaper som blir omfattet av kravene om systemer for sporing av luftfartøyer og automatisk lokalisering av luftfartøyer i nødssituasjoner vil bli påført kostnader for etablering og drift av slike systemer. På grunn av det i dag eksisterer og utvikles ulike teknologiske løsninger for dette, samt at reglene ikke pålegger bruk av noen bestemt løsning, er det vanskelig å anslå noe beløp. Ettersom reglene ikke stiller krav til ettermontering av utstyr i eksisterende fly, vil kostnadene for slik utrustning av luftfartøyene være innbakt i anskaffelsesprisen for fartøyene. Kostnadene ved etablering av slike systemer vil gjelde alle aktuelle luftfartsoperatører globalt ettersom ICAO er i ferd med å vedta nye standarder med de samme kravene. Kostnadene anses således ikke å stille luftfartsoperatører fra EU/EØS land dårligere enn luftfartsoperatører fra andre deler av verden.

Sakkyndige instansers merknader

Saken var på nasjonal høring høsten 2015. Høringsinstansene uttalte seg positivt til reglene. Saken har vært behandlet etter hurtigprosedyre og er derfor ikke behandlet i SU. Forordning (EU) 2015/2338 anses å være EØS-relevant og akseptabel.